

แบบวัดแนวความเป็นครู : "ประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

: Teachers' Aptitude Test : Efficiency in Predictive Learning
Achievement of Srinakharinwirot University, Prasarnmit.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2535

142490

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง แบบวัดแนวความเป็นครู : ประสิทธิภาพในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ปีที่ทำการวิจัย 2535

ผู้ทำการวิจัย รศ.ดร.ส.วาสนา ประวาสนฤกษ์

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแวดความเป็นครู โดยมีตัวแปรเกณฑ์ 3 ตัวแปร คือ คะแนนฝึกสอน คะแนนสอบรวบยอดวิชาขึ้นครู และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาคุณภาพของนิสิตที่รับจากการสอบรวม โดยทบวงมหาวิทยาลัย กับนิสิตที่รับจากโควต้ามหาวิทยาลัยเอง โดยพิจารณา 3 คุณลักษณะ คือ คะแนนวัดแวดความเป็นครู แด้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแด้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 2 รุ่น คือรุ่นปีการศึกษา 2531 ที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 54 คน และรุ่นปีการศึกษา 2534 ที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จำนวน 162 คน และนิสิตที่รับโดยระบบโควต้า จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบทดสอบวัดแนวความเป็นครู
ประจำปีการศึกษา 2531 และ 2534 แบบประเมินงานสอนในชั้นเรียน และแบบทดสอบรวบยอด
วิชาชั้นครู ในการรวบรวมข้อมูลนอกจากจะเก็บรวบรวมโดยใช้เครื่องมือทั้ง 3 นี้แล้ว ยังได้ไปคัด
ลอกคะแนนและผลการเรียนของกลุ่มตัวอย่างจากกองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย และ
กองบริหารการการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อีกด้วย

สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้เทคนิค stepwise และ enter ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความคิดเป็นครู

1.1 ความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความคิดเป็นครูกับตัวแปรเกณฑ์ทั้งสาม ชี้ปรากฏว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความคิดเป็นครูกับคะแนนสอบรวบยอดวิชาชีนครุ = .47 และแบบวัดแนวความคิดเป็นครูกับแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีนครุ = .71 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความคิดเป็นครูกับคะแนนฝึกสอน และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ย ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ในส่วนของแบบวัดแนวความคิดเป็นครูส่วนต่าง ๆ นั้น ส่วนที่ 2

กับส่วนที่ 4 และส่วนที่ 3 กับส่วนที่ 4 และ 5 มีสหสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนที่ 2 กับส่วนที่ 5 มีสหสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างแบบวัดแนวความเป็นครูส่วนย่อยกับตัวแปรเกณฑ์ทั้งสามปรากฏผลดังนี้

แบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 4 สามารถทำนายคะแนนฝึกสอน และเต็มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอำนาจในการทำนาย 15.46 % และ 10.93 % ตามลำดับ

แบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 5 และ 1 สามารถทำนายคะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอำนาจในการทำนาย 25.67 %

ส่วนเต็มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพครูนั้น ไม่มีแบบวัดแนวความเป็นครูส่วนใดสามารถทำนายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เมื่อใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบ enter เพื่อจะดูว่าแบบทดสอบวัดแนวความเป็นครูส่วนใดจะทำนายตัวแปรเกณฑ์ทั้งสามได้ตามลำดับอย่างไร ปรากฏผลคล้ายคลึงกันว่า แบบทดสอบวัดแนวความเป็นครูในส่วนที่ 2 และ 3 ควรจะได้รับการปรับปรุงแก้ไข

2. การเปรียบเทียบคุณภาพของนิสิตที่รับจากการสอบรวมของทบวงมหาวิทยาลัย และระบบโควต้า ผลปรากฏว่า นิสิตที่รับจากระบบโควต้าของมหาวิทยาลัยมีผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผลการเรียนในชั้นปีที่ 1 สูงกว่านิสิตที่รับจากการสอบรวมของทบวงมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่คะแนนแนวความเป็นครูไม่แตกต่างกัน

Abstract

Research Title : Teachers' Aptitude Test : Efficiency in Predictive Learning Achievement of Srinakharinwirot University, Prasarnmit.

Research Date : June 1992.

Researcher : Associate Professor Dr. Sor Wasna Pravalpruk.

The purposes of this study are : 1) to determine predictive validity of The Teachers' Aptitude Test. The predicted variable are Teaching Performance, Teaching Profession Comprehensive Test score, four-year grade-point average and grade-point average of Teacher Education courses, 2) Quality of students who took the entrance examination from the Ministry of University Affairs and students under special project of the University "Phet Nai Tom". Qualities are defined as Teachers' Aptitude Test scores, grade-point average of senior high school, and grade-point average of first year on campus.

The samples consist of 52 students who took the entrance examination from the Ministry of University Affairs in academic year 1988 ; 162 students who took the entrance examination from the Ministry of University Affairs in academic year 1991 ; and 28 students from "Phet Nai Tom" project.

Instruments used are Teachers' Aptitude Tests for academic year 1988 and 1991, Teaching Performance Obsevation Form, and Teaching Profession Comprehensive Test. The data are collected from students records from the division of Educational services of the Ministry of University Affairs and Srinakharinwirot University.

Pearson Product Moment correlation and Multiple regression using "stepwise" and "enter" options are used to analyze the data. And, also, the t-test is used to compare the arithmetic means between groups.

Results of the study are as follow :

1. Predictive validity of the Teachers' Aptitude Test

1.1 Simple correlation between Teachers' Aptitude Test and the three predicted variables. The correlation between Teachers' Aptitude Test scores and Teaching Profession Comprehensive Test scores is .47, and correlation between Teachers' Aptitude Test scores and grade-point average of Teacher Education courses is .71. Both coefficients are statistical significant at .01.

In determining the intercorrelation among five parts of aptitude tests, the correlation between parts 2 and 4, 3 and 4, and, 3 and 5 are positive and statistical significant at .05. The correlation between parts 2 and 5 is negative and statistical significant at .05.

1.2 Multiple correlation and regression among parts of Teachers' Aptitude Test and the three predicted variables.

- Aptitude test part 4 predicts teaching performance in classroom and four-year grade-point average with 15.46 % and 10.93 % of prediction respectively (at .05 level of significant).

- Aptitude test parts 5 and 1 predict Teaching Profession Comprehensive test scores with 25.67 % of prediction (at .05 level of significant).

- No part of Aptitude test predicts grade-point average of Teacher Education courses.

By using option "enter" for regression analysis, Aptitude test parts 2 and 3 have less contribution to the prediction.

2. Comparison between qualities of students who took the entrance examination from the Ministry of University Affairs and special quota. Students in special quota have higher grade-point average of senior high school and grade-point average of first year on campus (at .01 level of significant). But both groups are not significant difference in Teachers' Aptitude scores.

คำนำ

คณะกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความคิด เชิงตรุ ทบวงมหาวิทยาลัย มีมติให้ตั้งคณะกรรมการเพื่อศึกษาและติดตามผลแบบวัดแนวความคิด เชิงตรุ ที่ใช้ในการสอบคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐ งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาและติดตามผลของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลส่วนหนึ่ง และการวิเคราะห์ข้อมูลจากกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร กองบริการการศึกษาและกองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย และสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยขอขอบคุณอย่างสูง ไว้ ณ ที่นี้ด้วย ขอขอบคุณนิสิตปริญญาโทสาขาการวัดผลการศึกษา รุ่นที่ 26 ที่ช่วยในการรวบรวมข้อมูล เตรียมข้อมูลในการวิเคราะห์ผล และพิมพ์รายงานฉบับนี้

ขอกราบขอบพระคุณรองศาสตราจารย์ชม ภูมิภาค คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ ที่ช่วยอำนวยความสะดวก ในการเก็บข้อมูลจากนิสิต และอาจารย์เลิศ ชูชาติ ผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอขอบใจนิสิตคณะศึกษาศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2531 และ 2534 ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่ง ในการเข้ารับการทดสอบตามโครงการ

งานวิจัยนี้ ได้รับทุนอุดหนุนจากคณะกรรมการประสานงาน การสอบคัดเลือก ทบวงมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยขอขอบคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ล.วาสนา ประวาสนฤกษ์

22 มิถุนายน 2535

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของเนื้อหา	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
	ขอบเขตของการวิจัย	5
	ข้อตกลงเบื้องต้น	6
	คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	6
	สมมติฐานการวิจัย	7
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
	ความหมายของแนวความเป็นครู	8
	การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวความเป็นครู	11
	การวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดแนวความเป็นครู	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	18
	การรับนิสิตโควตาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร	22
3	วิธีดำเนินการวิจัย	24
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
	การวิเคราะห์ข้อมูล	29
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	30
	ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	31

บทที่	หน้า
ตอนที่ 2 ความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครู	32
2.1 คะแนนวัดแนวความเป็นครูกับคะแนนฝึกสอน	35
2.2 คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู	37
2.3 แต้มระดับคะแนนเฉลี่ย	39
ตอนที่ 3 คุณภาพของนิสิตที่รับจากการสอบคัดเลือกพร้อมกับโครงการเพชรในตม	43
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ	45
บรรณานุกรม	49

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปีการศึกษา 2520 ทบวงมหาวิทยาลัยได้พิจารณาถึงคุณลักษณะของผู้ที่จะเข้าศึกษาวิชา
ชั้นครู ในการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
โดยพิจารณาว่า นอกเหนือจากการวัดพื้นฐานความรู้ความสามารถตามสาขาที่เรียนมาแล้วควรจะ
วัดคุณลักษณะใดเพิ่มขึ้น ซึ่งคุณลักษณะพิเศษนั้นคือทัศนคติต่อวิชาชั้นครู การที่ทัศนคติได้รับความสนใจ
เป็นพิเศษ เนื่องจากนักการศึกษาเชื่อว่าทัศนคติต่อวิชาชั้นครูมีบทบาทสำคัญในอันที่จะช่วยส่งเสริมหรือ
สกัดกั้นการเรียนรู้ในวิชานั้นด้วยเหตุที่วิชาชั้นครูเป็นวิชาชั้นที่สำคัญยิ่งวิชาหนึ่งในการพัฒนาประเทศ
เพราะครูเป็นบุคคลสำคัญที่จะช่วยพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพมีคุณธรรมและจริยธรรม ดังนั้นผู้ที่
ทำการสอนจึงควรจะเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชั้นครู ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้ผู้ผ่านการสอบ
ข้อเขียนเข้าศึกษาต่อในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในปีการศึกษา 2520 สอบวัดประสิทธิภาพทาง
อาชีพและสังคม ซึ่งเป็นเครื่องมือวัดทัศนคติต่อวิชาชั้นครู ทั้งนี้ผลการสอบจะถูกนำไปใช้ประกอบการ
คัดเลือกโดยพิจารณาพร้อมกับผลการสอบสัมภาษณ์

ในปีต่อมาทบวงมหาวิทยาลัยได้มอบหมายให้คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ดำเนินการวิจัยและพัฒนาแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชั้นครู โดยตั้งโครงการขึ้นเรียกว่า โครงการวิจัย
และพัฒนาแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชั้นครู เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2521-2526 โครงการได้สร้างแบบ
วัดที่มีคุณภาพตามทฤษฎีและเทคนิคที่แตกต่างกัน จำนวน 5 ฉบับด้วยกัน คือ

1. แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชั้นครูที่ใช้มาตรวัดของเทอร์สโตน (Thurstone)
2. แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชั้นครูที่ใช้มาตรวัดของลิเคอร์ท (Likert)
3. แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชั้นครูที่สร้างตามแนวทฤษฎีของฟิชไบน์ (Fishbein)
4. แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชั้นครูที่พัฒนาจาก MTAI (Minnesota Teacher Attitude Inventory)
5. แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชั้นครูที่พัฒนาจากอลูวาเลีย (Ahluwalia)

แบบวัดทัศนคติดังกล่าวได้นำมาใช้กับผ่านการสอบข้อเขียน เพื่อนำผลไปใช้ประกอบการ
 สัมภาษณ์เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ และมีผู้นำแบบวัดจากโครงการนี้ไปเป็นเครื่องมือ
 วิจัยในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งนับว่าโครงการบรรลุผลสำเร็จในระดับสูง ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้จัดให้มี
 การสัมมนาเรื่อง สภาพปัจจุบันและแนวโน้มของการวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู :
 ทัศนคติและแนวของความเป็นครู เมื่อเดือนกรกฎาคม 2526 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประมวลสรุปผล
 การวิจัยในการสร้างและพัฒนาแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู และหาวิธีดำเนินการวัดคุณลักษณะที่
 เหมาะสมในการเป็นครู โดยเฉพาะแนวของความเป็นครู ในการสัมมนาคณะผู้วิจัยมีความเห็นว่า
 ในการวัดทัศนคติแต่เพียงอย่างเดียว ไม่สามารถคัดคนเข้าสู่อาชีพครูได้ สมควรที่จะเริ่มต้นวิธีการ
 คัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมต่อวิชาชีพครูโดยการพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู วิจิตร
 ศรีละอาน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2527) กล่าวไว้ตอนหนึ่งในการบรรยายเรื่อง ความเป็นมาและ
 จุดมุ่งหมายของโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูว่า ...ทำไมการคัดเลือกบุคคล
 เข้าเป็นครูจึงต้องทำอย่างเดียวกับสาขาอื่น ในเมื่อเรารู้ว่าวิธีการที่ทำอย่างเดียวกันนั้นเราไม่
 ได้ครูที่ดี หรือคนที่เหมาะสม เข้าสู่อาชีพครู... และ ...คนที่จะเข้าสู่อาชีพครูหรือเตรียมที่จะ
 เป็นครูนั้น น่าจะมีแววอะไรบางอย่างไหมที่เราพอจะวัดและประเมินเป็นพื้นฐานประกอบ... จากการ
 สัมมนาครั้งนี้นับว่าเป็นการขยายแนวความคิดในการหาแนวทางที่จะคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วิชาชีพครู
 ให้มีประสิทธิภาพ และให้ได้คนที่มีความเหมาะสมตามที่คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์มุ่งหวัง รวมทั้งได้มีการ
 กล่าวถึงและให้ความหมายของคำว่า "แววครู" หรือ "แววความเป็นครู" ไว้หลากหลาย เช่น
 สมหวัง นิธิยานูวัฒน์ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2527) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง คักยภาพที่มีอยู่
 ในตัวบุคคลแล้ว และหากได้รับการพัฒนาต่อเติมศักยภาพนั้นพร้อมจะส่งผลไปยังการกระทำ ไม่ได้
 ช่างบอกว่าแววเป็นความสามารถพิเศษอะไรมากมาย เป็นเพียงศักยภาพพื้นฐานที่สำคัญที่บุคคลมีอยู่
 แล้ว เมื่อเข้ามาอยู่สถาบันฝึกหัดครู ได้รับความรู้ ได้รับความรู้ในสิ่งที่ถูกต้อง เขาก็พร้อมที่จะ
 เป็นครูที่มีความรู้ ความสามารถ และคุณธรรม

คณะบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ได้ประชุมร่วมกันเกี่ยวกับแบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู
 ในเดือนธันวาคม พ.ศ. 2527 ที่ประชุมได้มอบหมายให้กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย พิจารณา
 รูปแบบการดำเนินงานโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู หรือแนว
 ของความเป็นครู และประสานแนวความคิดการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง อันจะเป็น
 การลดความซ้ำซ้อนที่แต่ละมหาวิทยาลัยจะต้องกระทำ นอกจากนั้นจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น

ประสบการณ์ เพื่อจะได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป และให้โครงการนี้รับผิดชอบในการ
สร้างแบบวัดคุณลักษณะในการเป็นครู เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อใน
สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ประจำปีการศึกษา 2528

ทบวงมหาวิทยาลัยได้แต่งตั้งคณะกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแววความ
เป็นครู ซึ่งประกอบด้วยคณบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ทุกสถาบัน และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวิจัย
และประเมินผลการศึกษาจำนวนหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และวางแผนการสร้างแบบวัด
คุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู วิจัยและพัฒนาแบบวัดให้ได้มาตรฐานตามหลักวิชาการวัดและ
ประเมินผล และพิจารณาดำเนินการใช้แบบวัดในการสอบคัดเลือกนักศึกษาใหม่สาขาครุศาสตร์/
ศึกษาศาสตร์ รวมทั้งมีหน้าที่ติดตามและประเมินผลการใช้แบบวัดด้วย

คณะกรรมการได้ดำเนินการรวบรวมรายงานการวิจัย และผลการศึกษา จากการนำ
แบบวัดทัศนคติต่อวิชาชีพครูไปใช้สอบคัดเลือกตั้งแต่ปีการศึกษา 2520 และสำรวจแนวการพัฒนา
แบบวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครูจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มากำหนดเป็นโครงสร้างของ
แบบวัดแววความเป็นครูประจำปีการศึกษา 2528 และใช้ต่อมาจนถึงปีการศึกษา 2530 แบบวัด
ดังกล่าวกำหนดให้ผู้สมัครสอบสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ทุกคนต้องสอบ และนำผลไปใช้ประกอบ
การสัมภาษณ์

เนื่องจากเป็นเจตนารมณ์ร่วมกันระหว่างคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในการที่จะนำ
คะแนนจากแบบวัดแววความเป็นครูมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการคัดเลือกผู้ที่เข้าสู่วิชาชั้นครู คณะ
กรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแววความเป็นครู ได้พยายามประสานแนวความคิดใน
การกำหนดรูปแบบวิชาที่กำหนดให้สอบระหว่างมหาวิทยาลัย รวมทั้งประสานนโยบายกับทบวงมหา
วิทยาลัยตลอดระยะเวลา 3 ปีที่มีการนำแบบวัดแววความเป็นครูมาใช้สอบคัดเลือก จนในที่สุดคณะ
กรรมการประสานงานการสอบคัดเลือกมีมติให้นำคะแนนวัดแววความเป็นครูไปคิดคะแนนรวมกับ
วิชาอื่น โดยเริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2531 เป็นต้นไป และให้คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ศึกษาผล
ที่เกิดจากการนำแบบวัดมาใช้คัดเลือกนักศึกษา

จากภารกิจที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการประสานงานการสอบคัดเลือก คณะอนุ
กรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแววความเป็นครู ได้วางแผนการศึกษาวิจัยและติดตามผล
การใช้แบบวัดกับนิสิต/นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2531 ที่ป็นรุ่นแรกที่สอบวัดแววความเป็นครู
ในการสอบคัดเลือกปีการศึกษา 2528 โดยกำหนดให้ศึกษาความสัมพันธ์ของคะแนนฝึกสอนกับคะแนน

จากแบบวัดในด้านที่มีความสัมพันธ์กัน การศึกษาวิจัยนี้ได้ดำเนินการซ้ำกับรุ่นสอบเข้าปีการศึกษา 2529 ด้วย ผลการศึกษายังไม่เป็นที่น่าพอใจนัก เพราะมีข้อจำกัดที่สำคัญ คือ นักศึกษาทราบว่า คะแนนวัดแนวความเป็นครูเป็นแต่เพียงนำไปใช้ประกอบการสัมภาษณ์เท่านั้น ซึ่งแทบจะไม่มีผลต่อการคัดเลือกเลย จึงอาจเป็นเหตุให้นักศึกษาไม่ตั้งใจสอบเท่าที่ควร อย่างไรก็ตามผลการศึกษา กับรุ่นสอบคัดเลือกปีการศึกษา 2529 ที่ได้ศึกษาจากนิสิต/นักศึกษาจาก 6 สถาบัน จำนวน 198 คน ปรากฏผลว่า คะแนนจากแบบประเมินผลการฝึกสอนมีความสัมพันธ์กับแบบวัดแนวความเป็นครู ในบางด้าน นอกจากนี้ยังพบว่า คะแนนจากแบบประเมินผลการฝึกสอนกับคะแนนสอบคัดเลือกมีความสัมพันธ์กันในทางบวก (รายงานการประชุมคณะกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครูครั้งที่ 1/2533)

การศึกษาวิจัยเพื่อติดตามผลการใช้แบบวัดได้ดำเนินการต่อมา และผลจากการศึกษากับนักศึกษา 3 รุ่น ได้แก่รุ่นสอบคัดเลือกปีการศึกษา 2528-2530 คณะอนุกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครูก็ได้้นำผลมาใช้เป็นแนวทางในการศึกษาติดตามผลการใช้แบบวัดประจำปีการศึกษา 2531 ซึ่งนับว่าเป็นปีที่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญของการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วิชาชั้นครู เพราะกล่าวได้ว่าเป็นครั้งแรกที่มีการใช้คะแนนจากแบบวัดความถนัดและความสนใจต่อวิชาชีวะมามีส่วนในการคัดเลือกผู้เรียนสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ นอกเหนือจากคะแนนสอบวัดสัมฤทธิ์ผลและวิชาเฉพาะทางสาขาเท่านั้น

ในการจะให้ได้นักศึกษาที่จะไปเป็นครูที่ดั้น คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ มีแนวคิดว่าจะนอกจากจะต้องการนักศึกษาที่มีใจมุ่งมั่นที่จะเป็นครู มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีวะแล้ว ผู้ที่ได้รับการตรวจสอบแล้วว่ามีแนวของความเป็นครูที่ดีก็จะพัฒนาไปสู่ความเป็นครูที่ดีได้ง่ายขึ้น โครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครูจึงพยายามหาวิธีศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความเป็นครูกับตัวแปรอื่น ๆ เพื่อจะหาคำตอบให้กับทบวงมหาวิทยาลัยถึงผลการนำแบบวัดแนวความเป็นครูมาใช้ในการสอบคัดเลือกจะช่วยทำนวยความสำเร็จในการเรียน และจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเป็นครูหรือไม่ อย่างไร คณะอนุกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครูเห็นสมควรว่าเป็นโอกาสอันดีที่คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ทุกสถาบันจะได้มีการศึกษาวิจัยร่วมกัน คณะอนุกรรมการ ฯ จึงได้กำหนดให้มีการวิจัยร่วมในเรื่องแบบวัดแนวความเป็นครู : ประสิทธิภาพในการทำนวยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาชีวะ ซึ่งโครงการวิจัยร่วมนี้ได้รับอนุมัติและสนับสนุนงบประมาณดำเนินการจากคณะอนุกรรมการประสานงานการสอบคัดเลือก ทบวงมหาวิทยาลัย

เป็นที่ยอมรับกันว่าการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ก่อให้เกิดความวิตกกังวลอย่างสูงกับตัวผู้เข้าสอบเอง กับผู้ปกครอง และกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง นอกจากนั้นการที่ให้ผู้สมัครเลือกสาขาวิชาที่ต้องการศึกษาได้หลายอันดับ เป็นเหตุให้ผู้สอบเข้าได้บางคนไม่ค่อยพอใจในสาขาวิชาที่ตนศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยจึงเปิดโอกาสให้แต่ละคณะในมหาวิทยาลัยสามารถรับนิสิต/นักศึกษาด้วยตนเองได้โดยใช้ระบบโควตา ซึ่งคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ของแต่ละมหาวิทยาลัยก็ใช้วิธีการสอบแบบโควตาด้วยหลักเกณฑ์ต่าง ๆ กัน การวิจัยนี้จะทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบกับว่านิสิต/นักศึกษาที่ได้ผ่านการสอบคัดเลือกใน 2 ระบบนี้ มีคุณภาพแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาคุณภาพในด้านความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครูที่ใช้ในการสอบคัดเลือกปีการศึกษา 2531 โดยจะศึกษาสหสัมพันธ์ของระหว่าง
 - 1.1 คะแนนแนวความเป็นครูกับคะแนนฝึกสอน
 - 1.2 คะแนนแนวความเป็นครูกับคะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู
 - 1.3 คะแนนแนวความเป็นครูกับแต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพครู
2. เปรียบเทียบคุณภาพของนิสิตที่รับจากการสอบคัดเลือกรวมกับการสอบแบบโควตา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2 กลุ่ม ดังนี้
 - 1.1 นิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531
 - 1.2 นิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย และจากการสอบแบบโควตาของมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2534

2. ตัวแปรเกณฑ์ที่นำมาศึกษาความตรงเชิงทำนายของแบบวัดมี 4 ตัวแปร ได้แก่ คະแนนฝึกสอน คະแนนสอบรวบยอดวิชาชีนครุ แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี และแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีนครุ

3. คະแนนแนวความเป็นครูที่ใช้เป็นตัวแปรทำนาย ใช้คะแนนรวมทั้งฉบับที่มีคะแนนเต็ม 100 คะแนน และคะแนนจากแบบสอบย่อย 5 ฉบับ

4. คุณภาพของนักศึกษาที่รับจากการสอบคัดเลือกพร้อมกับจากระบบโควต้า ศึกษาเปรียบเทียบกับนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม ที่เรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2531

ข้อตกลงเบื้องต้น

แบบทดสอบรวบยอดวิชาชีนครุ เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยคณะกรรมการพัฒนาแบบทดสอบรวบยอดวิชาชีนครุ มีกระบวนการสร้างและพัฒนาที่สามารถเป็นเครื่องมือวัดสมรรถภาพในการเป็นครูได้

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

แนวความเป็นครู หมายถึง ศักยภาพพื้นฐานซึ่งมีอยู่ในตัวบุคคลที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นครูที่ดี

แบบวัดแนวความเป็นครู หมายถึง เครื่องมือที่ใช้วัดศักยภาพพื้นฐานซึ่งมีอยู่ในตัวบุคคลที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นครูที่ดี ประกอบด้วย ลักษณะเฉพาะในการเป็นครู ความสามารถเชิงวิเคราะห์ และความรอบรู้

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้ตามหลักสูตรศึกษาศาสตร์ในระดับอุดมศึกษา วัดได้จากแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตร แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยเฉพาะวิชาชีนครุ คະแนนฝึกสอน และคะแนนสอบรวบยอดวิชาชีนครุ

คะแนฝึกสอน หมายถึง ความสามารถในการสอนตามแบบประเมินงานสอนในชั้นเรียนที่ประกอบด้วย การเตรียมการสอน การสอน การวัดและประเมินผลการสอน

แต่มีคะแนนเฉลี่ย (G.P.A.) หมายถึง ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมทุกวิชาที่ได้ศึกษามาแล้ว

ประสิทธิภาพในการทำนาย หมายถึง คุณภาพของแบบวัดที่สามารถใช้พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ศึกษาจากความตรงเชิงพยากรณ์ของแบบวัด

คุณภาพของนิตินัย หมายถึง ความสามารถของนิตินัยโดยวัดจากคะแนนแนวความเป็นครู แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1

การสอบคัดเลือกกรม หมายถึง วิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจัดดำเนินการโดยทบวงมหาวิทยาลัย

การสอบคัดเลือกแบบโควตา หมายถึง วิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งจัดดำเนินการโดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแต่ละแห่ง

คะแนนความรู้รอบยอวิชาชั้นครู หมายถึง ผลสัมฤทธิ์รวมของความรู้พื้นฐาน 5 ด้านที่จำเป็นสำหรับผู้เป็นครู ซึ่งประกอบด้วยพื้นฐานทางการศึกษา จิตวิทยาทางการศึกษาและการแนะแนว การวัดและประเมินผล หลักสูตรและการสอนและเทคโนโลยีทางการศึกษาที่วัดจากแบบทดสอบรอบยอวิชาชั้นครู

สมมติฐานทางการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานทางการวิจัย ดังนี้

1. คะแนนแนวความเป็นครูประจำปีการศึกษา 2531 ทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้
2. คุณภาพของนิตินัยที่รับจากการสอบคัดเลือกกรม ไม่แตกต่างกับคุณภาพของนิตินัยที่รับจากแบบโควตา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัยนี้จะ เป็นข้อมูลช่วยในการพิจารณาตัดสินใจเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกนิตินัย/นักศึกษา เข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ใน 2 ประเด็นที่สำคัญ คือ

1. ทบวงมหาวิทยาลัยจะได้พิจารณาความเหมาะสมของการวัดแนวความเป็นครู ในการสอบคัดเลือกที่จัดดำเนินการโดยทบวงมหาวิทยาลัย
2. คณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ จะได้พิจารณาความเหมาะสมของการสอบคัดเลือกระบบโควตาของมหาวิทยาลัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครู จะเสนอรายงานการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเด็นต่อไปนี้

1. ความหมายของแนวความเป็นครู
2. การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวความเป็นครู
3. งานวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดแนวความเป็นครู
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
5. การรับนิสิตโควตาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ความหมายของแนวความเป็นครู

ในปัจจุบันคำว่า "แนวของความเป็นครู" หรือที่เรียกสั้น ๆ ว่า "แนวครู" เป็นคำที่ใช้กันแพร่หลายในวงการศึกษามาก แต่ก็ยังมิได้มีการให้ความหมายที่แน่นอน หรือกำหนดองค์ประกอบของคุณลักษณะของแนวความเป็นครูอย่างชัดเจน แนวความเป็นครูได้เริ่มเข้ามามีบทบาทต่อการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วิชาชั้นครูด้วยเหตุที่คณะศึกษาศาสตร์มุ่งหวังที่จะทำให่วิชาชั้นครูเป็นวิชาชั้นที่สำคัญ วิชาชั้นหนึ่งเท่าเทียมกับวิชาชั้นอื่น ๆ จึงได้พยายามเปลี่ยนแปลงวิธีคัดเลือกให้ได้บุคคลที่มี สติปัญญา จริยธรรม คุณธรรม มีสมรรถภาพในการสอน และที่สำคัญคือมีความรักและภาคภูมิใจในวิชาชั้นครู

จากการที่ทบวงมหาวิทยาลัยจัดให้มีการประชุมสัมมนาเรื่อง สถานปัจจุบันและแนวโน้มของการวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู : ทศคติและแนวของความเป็นครู เมื่อวันที่ 4-5 กรกฎาคม 2526 มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายและเสนอแนวคิดเกี่ยวกับแนวความเป็นครูไว้ดังนี้

วิจิตร ศรีสะอ้าน (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2527 : 193-194) ได้ให้ความหมายแนวความเป็นครูไว้ว่า น่าจะหมายถึงสิ่งที่พึงสังเกตได้จากคนคนนั้น ไม่ว่าจะสังเกตด้วยวิธีใด ก่อนข้างจะเป็นสิ่งที่มีอยู่ในคนคนนั้น และแสดงออกเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ พฤติกรรมนั้นมีลักษณะที่สื่อ

แสดงให้เห็นความเป็นไปได้ที่จะเป็นครูที่ดีเป็นพื้นฐาน เป็นศักยภาพพื้นฐานที่ติดตัวหรือเป็นผลจากการเรียนรู้ แต่อะไรที่สามารถพัฒนาขึ้นได้หลังจากเข้ามาอยู่ในกระบวนการเป็นครูแล้ว สิ่งนั้นไม่น่าจะคำนึงความเป็นแนว แนวนี้จะเลือกไว้น้อยที่สุดเฉพาะเป็นแก่นและเป็นเรื่องที่เด่น ๆ ที่สุดสัมพันธ์กับลักษณะของครูที่ดี

พจน์ สะเพียรชัย (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2527 : 188-189) ให้ความหมายไว้ว่า ผู้ที่มีคุณสมบัติติดตัวพร้อมที่จะปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างดี ตามอุดมการณ์ของครูที่พึงมีได้ 2 ลักษณะ คือ

ลักษณะแรก คือแนวที่วัดเป็น fluid สิ่งสมติดตัวมาแต่กำเนิด คล้ายกับความฉลาด แนวนี้จะเชื่อมโยงกับความฉลาด ตามทฤษฎีความฉลาดของ Horn เชื่อว่าแนวที่เป็น fluid นี้เป็นปฏิภาณโดยตรงกับความสมบูรณ์ของระบบประสาททางสมอง ซึ่งจะมีตัวชี้ประการหนึ่งคือความจำ ครูจะเป็นคนฉลาด ดังนั้นบุคคลที่เข้าสู่อาชีพครูควรจะเป็นคนฉลาด

ลักษณะที่สอง แนวคือมลิ (crystal) ของการเรียนรู้ และประสบการณ์ มีพ่อ แม่ พี่น้อง สิ่งแวดล้อม เป็นตัวหล่อหลอมแนวความคิดและทัศนคติให้เป็นครู

องค์ประกอบที่ใช้ในการเลือกสรรบุคคลเข้าสู่อาชีพครูจึงควรคำนึงถึงความฉลาด และสิ่งที่เป็ผลึกของประสบการณ์และการเรียนรู้

พจ. สะเพียรชัย ยังได้เพิ่มเติมข้อคิดเห็นอีกว่า ครูที่จะประสบความสำเร็จในชีวิตจะมีลักษณะพิเศษ คือ

1. รักการเรียนรู้และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ
2. มีความเสียสละ
3. เป็นผู้มีคุณธรรม ตั้งอยู่ในสัจจะและยุติธรรม

สำเริง บุญเรืองรัตน์ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2527 : 190-191) ได้สนับสนุนความเห็นที่ว่า แนวความเป็นครูอยู่ที่สิ่งแวดล้อม ถ้าอยู่ในแวดวงครูก็มีแนวโน้มที่จะเป็นครู แนวในลักษณะพื้นฐานที่จะสื่อให้เห็นว่า ถ้าได้รับการฝึกอบรมแล้วจะเป็นครูที่ดีต่อไป การสร้างมาตรฐานวัดแนวความเป็นครูนั้นน่าจะสร้างในประเด็นดังนี้คือ ระดับสติปัญญานั้นวัดความถนัดด้านภาษาและเหตุผล แล้ววัดความมีศรัทธาในอาชีพครู ข้อมูลนี้ได้จากการวิจัยของสำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมหวัง นิธิยานวณิช (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2527 : 191-195) ให้คำจำกัดความแนวความเป็นครูว่า เป็นศักยภาพทั้งในเชิงคุณลักษณะและความสามารถของบุคคล ความสามารถจะ

ประกอบด้วยความสะดวกหรือความถนัด ซึ่งเป็นความสามารถทางสติปัญญา ความถนัดทั่วไป และความสามารถเชิงวิเคราะห์ องค์ประกอบที่ควรวัดได้แก่

1. ความสามารถเชิงภาษา เน้นด้านการสื่อความหมาย
2. ความสามารถเชิงวิเคราะห์ การจับประเด็น
3. ความยืดหยุ่น การปรับตัว
4. Sense of careness
5. ความรับผิดชอบและเป็นที่พึ่งของผู้อื่นได้
6. Sense of service
7. ความอดทน หนักแน่น สู้งาน

สมหวัง นิธิยานูวัฒน์ มีความเห็นว่า ถ้าได้ผู้ที่มีคุณสมบัตินี้ทั้ง 7 ประการ มาลอบใส่ ศรัทธาลงไป เน้นการเรียนการสอนทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ ทำให้เกิดการเรียนการสอนที่ใจไม่ใช่วิทยาลายอย่างเดียวนั้น แวของความเป็นครูเป็นคักยงานในด้านคุณลักษณะและความสามารถ ซึ่ง จำเป็นจะต้องส่งผลต่องานครูอย่างมีประสิทธิภาพ คนที่มีลักษณะเหล่านั้นรวมทั้งจะเป็นครู ทำงานด้วย ใจและปัญญาควบคู่กันไป

จากองค์ประกอบที่ควรวัดทั้ง 7 ประการ สมหวัง นิธิยานูวัฒน์ มีความเห็นว่า ใน การวัดแวของความเป็นครูควรจะมีวัดสิ่งต่อไปนี้

1. ศรัทธาต่ออาชีพครู เป็นการวัดความสนใจ ความเชื่อ ความตั้งใจ วัดค่านิยมที่ จำเป็นว่ามีหรือไม่
2. แบบวัดหรือแบบสอบถามลักษณะพิเศษที่ใช้ถามประสบการณ์ตรงที่เกี่ยวกับการ แสดงออกของผู้นั้นว่า วังสิ่งกึ่งหลงเหลือทางพฤติกรรม สิ่งที่เกิดขึ้นโดยตรง ไม่ใช่สิ่งที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ได้ทำหรือไม่ทำ ทำมากน้อยแค่ไหน
3. ความถนัดทางวิชาการ

จากแนวคิดของนักการศึกษาดังกล่าวข้างต้น จึงอาจสรุปความหมายของ "แวของความเป็น ครู" ได้ว่าหมายถึง คักยงานพื้นฐานซึ่งมีอยู่ในตัวบุคคลที่เอื้อต่อการพัฒนาไปสู่ความเป็นครูที่ดี

การศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวความเป็นครู

ครั้งที่คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ตั้งคณะกรรมการชุดหนึ่งขึ้น เพื่อพิจารณาระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่วิชาชีพครูที่ดีทั้งระบบ ได้มีการพิจารณาถึงคำว่า "แนว" โดยเริ่มคิดว่า คนที่จะมาเป็นครูที่ดีน่าจะมีศักยภาพอะไรเป็นพื้นฐานในตัวก่อนจะเข้าสู่วิชาชีพครู จากความคิดนี้นำไปสู่ความคิดที่จะพัฒนาเครื่องมือวัดคุณลักษณะดังกล่าว

สมหวัง นิธิยานูวัฒน์ (ทบวงมหาวิทยาลัย. 2527 : 171-176) ได้ทำการศึกษาเบื้องต้นเกี่ยวกับแนวของแนวความเป็นครู โดยสร้างเครื่องมือวัดคุณลักษณะที่เป็นองค์ประกอบของแนวครู 2 ด้าน คือ

1. ประสบการณ์ตรงที่มีความสัมพันธ์กับแนวครู
2. ความรู้รอบตัวทางการศึกษา

องค์ประกอบด้านแรกมาจากแนวคิดที่ว่า คนจะเป็นครูน่าจะมีพฤติกรรมหรือประสบการณ์บางอย่างที่เป็นตัวชี้ถึงความสนใจ และความสุขที่ได้ทำในสิ่งนั้น ส่วนในองค์ประกอบข้อสองมาจากทฤษฎีที่ว่า ถ้าคนที่มีความถนัด มีแนวครู จะมีความสนใจ มีความรู้ทางการศึกษาที่เรียนรู้โดยกระบวนการสังคมประภคิต มิใช่เป็นความรู้ที่อ่านจากตำรา

แบบวัดที่นำมาใช้นี้แบ่งวัดคุณลักษณะ 3 อย่าง คือ

1. วัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู
2. วัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู
3. วัดความรู้รอบตัวทางการศึกษา

ในส่วนที่วัดทัศนคติต่อวิชาชีพครู เป็นส่วนที่สร้างโดย สวัสดิ์ ประทุมราช และสุภาพ วาดเขียน ตามวิธีการของเทอร์สโตน (Thurstone) และเคยนำไปใช้ในการสอบคัดเลือกประจำปีการศึกษา 2524 มาแล้ว และส่วนที่วัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครูและวัดความรู้รอบตัวทางการศึกษา เป็นแบบวัดที่ สมหวัง นิธิยานูวัฒน์ สร้างขึ้นใหม่

เครื่องมือดังกล่าวได้นำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผ่านการสอบข้อเขียนเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ ในปีการศึกษา 2526 การวิเคราะห์ได้ผลออกมาเป็น 3 หัวข้อใหญ่ คือ

1. การวิเคราะห์หัตถ์มาตรวัด ในแง่มาตรวัดประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแววครุ และความรู้รอบตัวทางการศึกษา

2. การศึกษาระดับทัศนคติและแววครุของนิสิตนักศึกษาสถาบันต่าง ๆ

3. การศึกษาความสัมพันธ์ เป็นการนยยามทดสอบด้านความตรงเชิงโครงสร้าง

ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์หัตถ์มาตรวัด ข้อมูลต่าง ๆ ได้จากนิสิตครุศาสตร์ที่สอบคัดเลือกในปีการศึกษา 2526 จำนวน 345 คน ขั้สอบส่วนวัด 20 ขั้ คยแนเติม 60 คยแน ค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.72 เมื่อเปรียบเทียบกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ ในเชิงอำนาจจำแนก ทุกขั้มีนัยสำคัญ

ข้อสอบส่วนที่วัดความรู้ทางการศึกษามี 25 ขั้ คยแนเติม 25 คยแน การวิเคราะห์ได้ค่าความง่ายค่อนข้างสูง คืออยู่ระหว่าง 0.86-0.96 ทำให้จำแนกไม่ได้ มี 2 ขั้ที่มีอำนาจจำแนกติดลบ และมีค่าความเที่ยงค่อนข้างต่ำคือ 0.26 แสดงว่าแต่ละขั้วัดคนละเรื่องทั้งที่น่าจะวัดเรื่องเดียวกัน

ส่วนที่ 2 การศึกษาระดับทัศนคติและแววครุของนิสิตนักศึกษาสถาบันต่าง ๆ โดยใช้ข้อมูลจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จากข้อมูลทั้งหมดได้สุ่มตัวอย่างมาแห่งละ 100 คน นำมาหาคยแนและสม ม.ศ.5 ของผู้ที่เข้าศึกษาแต่ละสถาบัน พบว่า ข้อมูลระหว่างมหาวิทยาลัยไม่ค่อยแตกต่างกันมากอยู่ในระหว่างปานกลางค่อนข้างต่ำ

ผลจากการศึกษาทัศนคติต่อวิชาชีวนครุ โดยใช้แบบวัดที่สร้างโดยวิธีของ เฮอร์สโตน ในปี 2524 นั้นพบว่า ทัศนคตินักศึกษาในสถาบันต่าง ๆ อยู่ในระดับดีนอ ๆ กัน ซึ่งเป็นผลเช่นเดียวกับการศึกษาในปี 2526 ในด้านประสบการณ์สัมพันธ์กับแววครุผลปรากฏว่า ข้อมูลจากมหาวิทยาลัยที่ศึกษาทั้ง 4 แห่งใกล้เคียงกันมาก แสดงว่าบุคคลที่กำลังศึกษาอยู่ในวิชาชีวนครุนั้นมีแววของความเป้นครุอยู่บ้าง และอยู่ในระดับเดียวกัน

ส่วนที่ 3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรคัดสรรกับตัวแปรแนวของความเป็นครุ เป็นการทดสอบสมมติฐานบางอย่างและตัวแปรบางตัวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 380 คน แยกศึกษาเป็นกลุ่มสูงกับกลุ่มต่ำ กลุ่มสูงจะได้คยแนตั้งแต่ 58 คยแนขึ้นไป (60 %) กลุ่มต่ำได้คยแนตั้งแต่ 40 คยแนลงมา กลุ่มสูงมี 27 % และมีคยแนแนวเฉลี่ย 72.05 % ส่วนกลุ่มต่ำมี 46 % และมีคยแนแนวเฉลี่ย 42.94 % ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ระดับแนวความเป็นครูหรือประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับอาชีพครูส่วนมากไม่สูง และไม่แตกต่างกันในระหว่างสถาบันต่าง ๆ

2. ผู้มีแนวความเป็นครูมีพื้นฐานความรู้ดีกว่าผู้ไม่มีแนว ส่วนมากมาจากครอบครัวขนาดใหญ่ที่มีความรับผิดชอบสูง ต้องดูแลผู้อื่น บิดามารดาส่วนมากประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว รายได้ของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง (3,500-5,000 บาท) ส่วนมากเลือกคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ในอันดับ 4-6 และมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับปานกลาง

ชาติรี นาคะกุล (2529 : 1) ได้วิเคราะห์ตัวประกอบแนวความเป็นครูตามการรับรู้ของนักการศึกษาชั้นนำและครูดีเด่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักการศึกษาชั้นนำ 908 คน และครูดีเด่น 495 คน ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสำรวจลักษณะที่สื่อแนวความเป็นครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ข้อค้นพบจากการศึกษามีดังนี้

1. ตัวประกอบแนวความเป็นครูตามการรับรู้ของนักการศึกษาชั้นนำมี 9 ตัวประกอบ เรียงตามลำดับความสำคัญคือ บุคลิกลักษณะและลักษณะการทำงาน ลักษณะนิสัย ประสบการณ์ด้านกิจกรรมและเกียรติประวัติ ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู ลักษณะครอบครัวที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพครู ความประทับใจในอาชีพครู มूलเหตุจูงใจ และทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษา ตัวประกอบทั้ง 9 ตัวประกอบอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูได้ร้อยละ 54.2

2. ตัวประกอบแนวความเป็นครูตามการรับรู้ของครูดีเด่นมี 9 ตัวประกอบ เรียงตามลำดับความสำคัญคือ บุคลิกลักษณะและการทำงาน ประสบการณ์ด้านกิจกรรมและเกียรติประวัติ ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ลักษณะนิสัย ลักษณะครอบครัวที่เกี่ยวกับการประกอบอาชีพครู ความประทับใจในอาชีพครู ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู มूलเหตุจูงใจและทักษะพื้นฐานเกี่ยวกับการศึกษา ตัวประกอบทั้ง 9 ตัวประกอบอธิบายความแปรปรวนของแนวความเป็นครูได้ร้อยละ 48.6

3. นิสิต นักศึกษาที่มีอันดับการศึกษาเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีแนวความเป็นครูไม่แตกต่างกัน

4. คะแนนด้านความสามารถเฉพาะ ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวครู ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไป และความรู้รอบตัว ของนิสิตนักศึกษา มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

ข้อค้นพบในข้อ 3 และ 4 ได้จากผลการศึกษาแบบวัดแนวความเป็นครู ประจำปีการศึกษา 2528

งานวิจัยเกี่ยวกับแบบวัดแวວความเป็นครู

หลังจากที่ทบวงมหาวิทยาลัยกำหนดให้ผู้สมัครสาขาครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ สอบวัดแวວความเป็นครูตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 คณะอนุกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแวວความเป็นครู ได้สนับสนุนและให้ความร่วมมือกับคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาในการติดตามประเมินผล และศึกษาผลในด้านต่าง ๆ ที่เกิดจากการนำแบบวัดมามีส่วนร่วมในการสอบคัดเลือกงานวิจัยเหล่านั้นได้แก่

เสถียร มุขติ (2528 : 66-72) ได้เปรียบเทียบแวວความเป็นครูของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ในมหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2528 และหาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแวວความเป็นครูด้านความสามารถเฉพาะ ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวວครู ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ด้านความสามารถทั่วไป และด้านความรู้รอบตัวของนิสิต นักศึกษาที่สอบผ่านข้อเขียนเพื่อเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และวิทยาเขตพิษณุโลก ในปีการศึกษา 2528 ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 1,593 คน การวิจัยเป็นการวิจัยแบบย้อนรอย ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. นิสิตนักศึกษาในทุกสถาบัน มีคะแนนแวວความเป็นครูอยู่ในระดับปานกลาง และไม่แตกต่างกัน
2. นิสิตนักศึกษาชายและหญิง มีคะแนนแวວความเป็นครูไม่แตกต่างกัน
3. นิสิตนักศึกษาที่มีอันดับการเลือกเข้าศึกษาในคณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์ต่างกัน มีคะแนนแวວความเป็นครูไม่แตกต่างกัน
4. คะแนนด้านความสามารถเฉพาะ ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแวວครู ทัศนคติต่อวิชาชีพครู ความสามารถทั่วไป และความรู้รอบตัวของนิสิตนักศึกษา มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

บุญเกิด รุ่งเรือง (2529 : 112-118) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแวວของความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 338 คน จำแนกศึกษาตามรูปแบบการสอนเป็น 7 รูปแบบ นำมาวิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาค่าเฉลี่ยระหว่างตัวทำนายกับตัวเกณฑ์

ข้อค้นพบที่สำคัญในแต่ละรูปแบบการสอบมีดังนี้

1. ในรูปแบบที่ 1 สาขาวิชามัธยมศึกษา (วิทยาศาสตร์) และสาขาวิชาลูกศึกษาพบว่า คะแนนแนวของความเป็นครูที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือความสามารถทั่วไป ส่วนคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคูระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น .2225 เมื่อตัดแก้ด้วยปีที่ 1 เป็นตัวเกณฑ์ โดยมีตัวทำนายคือความสามารถทั่วไป

2. ในรูปแบบที่ 2 สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เลือกสอบวิชาคณิตศาสตร์ ก สาขาวิชาประถมศึกษา เลือกสอบวิชาคณิตศาสตร์ ก สาขาวิชามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) เลือกสอบวิชาคณิตศาสตร์ ก และสาขาวิชาการศึกษานอกระบบโรงเรียน พบว่า คะแนนแนวของความเป็นครูที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ความสามารถเฉพาะ และความสามารถทั่วไป และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ วิชาภาษาอังกฤษ กขค

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคูระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น .4497 เมื่อตัดแก้ด้วยปีที่ 1 โดยมีตัวทำนายคือ วิชาภาษาอังกฤษ กขค วิชาสามัญ 2 วิชาคณิตศาสตร์ ก ความสามารถเฉพาะ ความสามารถทั่วไป วิชาสังคมศึกษา กข วิชาภาษาไทย กข และประสบการณ์

3. ในรูปแบบที่ 3 สาขาวิชาการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เลือกสอบวิชาภาษาฝรั่งเศส สาขาวิชาประถมศึกษา เลือกสอบวิชาภาษาฝรั่งเศส และสาขาวิชามัธยมศึกษา (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) เลือกสอบวิชาภาษาฝรั่งเศส พบว่า คะแนนแนวของความเป็นครูที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ประสบการณ์ และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ วิชาสังคมศึกษา กข และวิชาภาษาไทย กข

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคูระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น .2679 เมื่อตัดแก้ด้วยปีที่ 1 เฉพาะภาคต้น โดยมีตัวทำนายคือ วิชาสังคมศึกษา กข วิชาฝรั่งเศส และประสบการณ์ และ .3566 เมื่อตัดแก้ด้วยปีที่ 1 โดยมีตัวทำนายคือ ประสบการณ์ วิชาสังคมศึกษา กข วิชาภาษาไทย กข วิชาฝรั่งเศส ความสามารถเฉพาะ วิชาภาษาอังกฤษ กขค และวิชาสามัญ 2

4. ในรูปแบบที่ 4 สาขาวิชาพลศึกษา (เฉพาะชาย) และสาขาวิชาพลศึกษา (เฉพาะหญิง) พบว่า คะแนนแนวของความเป็นครูที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ประสิทธิภาพ ความสามารถทั่วไป และทัศนคติต่อวิชาชีพครู และคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ วิชาฟิสิกส์

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่ระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น .6864 เมื่อตัวเกณฑ์คือแต้มเฉลี่ยเฉพาะภาคต้น โดยมีตัวทำนายคือ ความสามารถทั่วไป ประสิทธิภาพ วิชาคณิตศาสตร์ กข ความรู้รอบตัวทางการศึกษาและสังคม วิชาเคมี ทัศนคติต่อวิชาชีพครู วิชาชีววิทยา วิชาฟิสิกส์ และความสามารถเฉพาะ และ .7008 เมื่อตัวเกณฑ์คือแต้มเฉลี่ยชั้นปีที่ 1 โดยมีตัวทำนายคือ ความสามารถทั่วไป ประสิทธิภาพ วิชาคณิตศาสตร์ กข ทัศนคติต่อวิชาชีพครู วิชาชีววิทยา ความรู้รอบตัวทางการศึกษาและสังคม วิชาสามัญ 1 วิชาฟิสิกส์ และวิชาเคมี

5. ในรูปแบบที่ 5 สาขาวิชาศิลปศึกษา (ศิลปคำนวณ) พบว่า คะแนนแนวของความเป็นครูที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คือ ประสิทธิภาพ ส่วนคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่ระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น .5722 เมื่อตัวเกณฑ์คือแต้มเฉลี่ยเฉพาะภาคต้น โดยมีตัวทำนายคือ ประสิทธิภาพ วิชาสามัญ 2 ความรู้รอบตัวทางการศึกษาและสังคม วิชาสังคมศึกษา กข และวิชาคณิตศาสตร์ ก และ .6316 เมื่อตัวเกณฑ์คือแต้มเฉลี่ยชั้นปีที่ 1 โดยมีตัวทำนายคือ ประสิทธิภาพ วิชาคณิตศาสตร์ ก วิชาสามัญ 2 วิชาภาษาอังกฤษ กข ความรู้รอบตัวทางการศึกษาและสังคม ความรู้ความถนัดทางศิลป์ และความสามารถทั่วไป

6. ในรูปแบบที่ 6 สาขาวิชาดนตรีศึกษา (ดนตรีไทย) และสาขาวิชาดนตรีศึกษา (ดนตรีสากล) พบว่า คะแนนแนวของความเป็นครูไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ วิชาภาษาอังกฤษ กข วิชาคณิตศาสตร์ ก วิชาสามัญ 2 และวิชาสังคมศึกษา กข

สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่ระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็น .6706 เมื่อตัวเกณฑ์คือแต้มเฉลี่ยเฉพาะภาคต้น โดยมีตัวทำนายคือ วิชาคณิตศาสตร์ ก ทฤษฎีดุริยางคศิลป์ วิชาภาษาอังกฤษ กข ประสิทธิภาพ

และทักษะทางดนตรี และ .6857 เมื่อตัวแทนคือเต็มเฉลี่ยชั้นปีที่ 1 โดยมีตัวทำนายคือ วิชาสามัญ 2 วิชาคณิตศาสตร์ ก ทฤษฎีตรรกศาสตร์ ความรู้รอบตัวทางการศึกษาและสังคม วิชาสังคมศึกษา กข และประสบการณ์

7. ในรูปแบบที่ 7 สาขาวิชาธุรกิจศึกษา (ศิลปคำนวณ) พบว่า ทั้งคะแนนแนวของ ความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยไม่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สุวิมล เล็กสุทธิศรี (2529 : 108-116) ได้ศึกษาตัวแปรที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู ของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษากลุ่มของตัวพยากรณ์ที่สามารถร่วมกันทำนายแนวความเป็นครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529 ผลของการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวพยากรณ์แนวความเป็นครู ในแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญมีดังนี้

1. ด้านความสามารถเฉพาะเกี่ยวกับการสังเกต เหตุผล และการใช้ภาษา ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด สถานที่ตั้งของโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร และความรับผิดชอบ ($R^2 = 8.07 \%$)

2. ด้านประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครู ได้แก่ ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศ และภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลหรือสุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ($R^2 = 9.67 \%$)

3. ด้านทัศนคติต่อวิชาชีพครู ได้แก่ มารดาประกอบอาชีพค้าขาย และมารดาเป็น แม่บ้าน ($R^2 = 3.74 \%$)

4. ด้านข้อมูลส่วนตัวของนิสิต ได้แก่ เพศของนิสิต ($R^2 = 3.60 \%$)

5. ด้านความรู้รอบตัวเกี่ยวกับการศึกษาและสังคม ได้แก่ ความอดทน ฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว ลำดับการเกิด เพศ และสถานที่ตั้งของโรงเรียนในเขตเทศบาลหรือ สุขาภิบาลในจังหวัดที่ไม่มีวิทยาลัยครู ($R^2 = 9.96 \%$)

6. แนวความเป็นครูทั้งฉบับ ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ความมีอำนาจเหนือผู้อื่น เพศ และภูมิฐานะของนิสิตที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ($R^2 = 8.88 \%$)

ศักดิ์ นุญไวยโรจน์ (2533 : 54-56) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวความเป็นครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2532 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 262 คน ข้อค้นพบจากการวิจัยมีดังนี้

1. คะแนนแนวความเป็นครูโดยส่วนรวมมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และคะแนนแนวความเป็นครูจากแบบทดสอบย่อย 4 ฉบับ มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. คะแนนแนวความเป็นครูทั้งฉบับสามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 12.18 และคะแนนแนวครู 3 ฉบับจาก 6 ฉบับมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หาคู่ .34 สามารถทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ร้อยละ 11.54

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดแนวความเป็นครูโดยตรงนอกเหนือจากที่กล่าวไว้แล้ว ยังไม่ปรากฏว่ามีงานวิจัยฉบับใดอีก งานวิจัยที่อ้างกล่าวได้ว่าเกี่ยวข้องกับงานวิจัยครั้งนี้บางส่วนได้แก่

สมหวัง นิธิยานูวัฒน์ และคณะ (2529 : 289-300, 366-370) ได้ศึกษาเรื่องสหสัมพันธ์หาคู่ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รุ่นปีการศึกษา 2527 เพื่อศึกษาคูณภาพของแบบสอบคัดเลือก ศึกษาความแปรปรวนของคะแนนสอบคัดเลือก ศึกษาการสลับที่ของผู้สมัครในกรณีรวมคะแนนดิบกับรวมคะแนนมาตรฐาน ศึกษาระดับความรู้ความสามารถของผู้ผ่านการสอบคัดเลือก และศึกษาสหสัมพันธ์หาคู่ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกในแต่ละรูปแบบการสอบกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาสหสัมพันธ์หาคู่ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีจำนวน 5,568 คน

ในการศึกษาสหสัมพันธ์หาคู่ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประเภทวิชาศึกษาศาสตร์ คณะผู้วิจัยได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่าง 3 กลุ่ม คือ ศึกษาศาสตร์ พลศึกษา (วท.บ.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ประเภทวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ศิลปศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์ สถิติและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในจำนวนนี้มี 2 กลุ่ม คือ ประเภทวิชาศิลปศึกษา พลศึกษา (วท.บ.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ ประเภทวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สอบรูปแบบที่ 3 ซึ่งมีวิชาที่ต้องสอบทั้งสิ้น 6 วิชา คือ สามัญ 1 คณิตศาสตร์ กข เคมี ฟิสิกส์ ภาษาอังกฤษ กข และชีววิทยา สำหรับกลุ่มศิลปศาสตร์

สถิติและจิตวิทยา : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สอบในรูปแบบที่ 1 มีวิชาที่สอบ 4 วิชาคือ สามัญ 1 คณิตศาสตร์ กข นิสิกส์ และภาษาอังกฤษ กข ผลการศึกษาประเภทวิทยาศาสตร์ทั้ง 3 กลุ่มมีดังนี้

1. อำนาจในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยและอันดับการคัดเลือก

1.1 นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ พลศึกษา (วท.บ.) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า คะแนนวิชาชีววิทยาเป็นตัวแปรทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของแต้มเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ 1 แต้มเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ 2 และแต้มเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 ได้ร้อยละ 24.91, 32.44 และ 37.73 ตามลำดับ

1.2 นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศึกษาศาสตร์ ประเภทวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า คะแนนวิชาคณิตศาสตร์ กข เป็นตัวแปรทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของแต้มเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ 1 แต้มเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ 2 และแต้มเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 ได้ร้อยละ 16.10, 22.15 และ 22.46 ตามลำดับ

1.3 นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์ สถิติและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พบว่า คะแนนวิชาสามัญ 1 เป็นตัวแปรทำนายที่สำคัญเพียงตัวเดียวของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 1 โดยสามารถอธิบายความแปรปรวนของแต้มเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ 1 แต้มเฉลี่ยในภาคการศึกษาที่ 2 และแต้มเฉลี่ยสะสมในชั้นปีที่ 1 ได้ร้อยละ 9.85, 8.15 และ 10.58 ตามลำดับ

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอบคัดเลือกในการทำนายสัมฤทธิ์ผลในการเรียนชั้นปีที่ 1 ของนิสิตนักศึกษา รุ่นปีการศึกษา 2527 คณะผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ของรูปแบบการสอบคัดเลือกที่มีประสิทธิภาพดีไว้ว่า ต้องเป็นรูปแบบที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของ G.P.A. รวมชั้นปีที่ 1 ได้เกินร้อยละ 25 ผลการวิจัยพบว่า

รูปแบบการสอบที่ 3 ประเภทวิทยาศาสตร์ พลศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ทำนายได้ร้อยละ 56.24 และประเภทวิทยาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำนายได้ร้อยละ 40.67 ซึ่งเป็นลำดับที่ 1 และลำดับที่ 2 ของการศึกษาทั้งหมด 45 ประเภทวิชา

ส่วนประเภทวิชาศิลปศาสตร์ สาขาคณิตศาสตร์ สถิติและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ที่ใช้รูปแบบการสอบที่ 1 ทำนายได้ร้อยละ 12.74 เป็นลำดับที่ 30

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ และคณะ (2531 : 457, 593-594, 602) ได้ศึกษาเรื่อง สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รุ่นปีการศึกษา 2527 และรุ่นปีการศึกษา 2528 ต่อเป็นปีที่ 2 เพื่อศึกษาคุณภาพของแบบสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ปีการศึกษา 2528 ศึกษาระดับความรู้ความสามารถของผู้สมัครสอบที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐประจำปีการศึกษา 2528 และศึกษาสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นปีที่ 1 ของนิสิตรุ่นปีการศึกษา 2528 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 2 ของนิสิตรุ่นปีการศึกษา 2527 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐปีการศึกษา 2527 จำนวน 8,230 คน และรุ่นปีการศึกษา 2528

ผลการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับคณะศึกษาศาสตร์มีดังนี้

ในการศึกษาประเภทวิชาคณิตศาสตร์รุ่นปีการศึกษา 2528 คณะผู้วิจัยได้ศึกษากับกลุ่มตัวอย่างใน 4 สถาบัน จำนวน 15 ประเภทวิชา จำแนกตามรูปแบบการสอบได้ 6 รูปแบบ ข้อค้นพบที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยครั้งนี้คือ

1. อำนาจในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยและอันดับการเลือก ประเภทวิชาที่มีอำนาจในการทำนายได้แก่

ศึกษาศาสตร์ เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีอำนาจในการทำนายเฉพาะตัวแปรทำนายที่สำคัญ (เคมี อังกฤษ กษ) 16.47 %

ศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ วิชาเอกสายวิทย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร มีอำนาจในการทำนายเฉพาะตัวแปรทำนายที่สำคัญ (วัดแนวความเป็นครู) 7.15 %

ศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินธุโลก มีอำนาจในการทำนายเฉพาะตัวแปรทำนายที่สำคัญ (อังกฤษ กษ สำนัญ 1) 43.77 %

ศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีอำนาจในการทำนายเฉพาะตัวแปรทำนายที่สำคัญ (เคมี) 12.74 %

ศึกษาศาสตร์ ประเภทศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม มีอำนาจในการทำนายเฉพาะตัวแปรทำนายที่สำคัญ (อังกฤษ กษค) 14.25 %

ครุศาสตร์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) สาขามัธยมศึกษา เลือกสอบฝรั่งเศส
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีอำนาจในการทำนายเฉพาะตัวแปรทำนายที่สำคัญ (อังกฤษ กขค
ภาษาไทย กข) 24.86 %

ครุศาสตร์ สาขานิลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีอำนาจในการทำนายเฉพาะ
ตัวแปรทำนายที่สำคัญ (ฟิลิปปินส์) 11.98 %

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม และวิทยาศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า มีอำนาจ
ในการทำนายเฉพาะตัวแปรทำนายที่สำคัญ (เคมี) 5.25 %

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอบคัดเลือกในการทำนายสัมฤทธิ์ผลในการเรียนชั้นปีที่
1 ของนิสิตนักศึกษารุ่นปีการศึกษา 2528 จากการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอบที่ 13 ประเภทวิชา
ศึกษาศาสตร์ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พินิจโลก ทำนายได้ร้อยละ 43.77 เป็น
ลำดับที่ 4 ของการศึกษาทั้งหมด 16 รูปแบบการสอบ 97 สาขาวิชา ซึ่งจัดว่าเป็นรูปแบบที่มี
ประสิทธิภาพดีสามารถอธิบายความแปรปรวนของ G.P.A. รวมชั้นปีที่ 1 ได้เกินร้อยละ 25

ในการศึกษาประเภทวิชาศึกษาศาสตร์ รุ่นปีการศึกษา 2527 คณะผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่าง
เดิมที่ใช้ศึกษาในรายงานฉบับที่ 1 คือศึกษากับศึกษาศาสตร์ พลศึกษา (วท.บ.) มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ ประเภทวิชาวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ศิลปศาสตร์ สาขา
คณิตศาสตร์ สถิติและจิตวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ศึกษาศาสตร์ทั้ง 3 ประเภทวิชาไม่มีอำนาจใน
การทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นปีที่ 2

จากงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วเห็นได้ว่า ได้มีการนำคะแนนวัดแนวความเป็นครูมาศึกษา
อำนาจการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยศึกษากับแต่ระดับคะแนนเฉลี่ยปีที่ 1 เท่านั้น ยัง
ไม่เคยนำตัวแปรเกณฑ์อื่นมาร่วมศึกษา แบบวัดแนวความเป็นครูประจำปีการศึกษา 2531 ที่เป็นปี
แรกที่นำคะแนนมาใช้จริง ยังไม่เคยได้มีการศึกษาว่า สามารถจะทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ได้หรือไม่ และสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนของคณะศึกษาศาสตร์ตามที่มุ่งหวังไว้
หรือไม่ ดังนั้นจึงควรได้มีการศึกษาบทบาทของแบบวัดแนวความเป็นครูอย่างยิ่ง

การรับนิสิตโควตา ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

โครงการรับนิสิตโควตาของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ชื่อว่า "โครงการเพชรในตม" เป็นโครงการร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับศูนย์อาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (ปัจจุบันคือแผนกโครงการอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง) ศูนย์กิจกรรมพลเรือน (ปัจจุบันคือส่วนกิจการพลเรือน) และกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน โดยการริเริ่มของผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร อภัยพันธ์ ซึ่งเป็นคณบดีคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อ พ.ศ. 2528 โครงการนี้มุ่งพัฒนาชนบทโดยเน้นไปที่หมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (อปป.) ซึ่งเป็นท้องถิ่นทุรกันดารและล่อแหลมต่อความมั่นคงของชาติ ซึ่งการพัฒนานั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยบุคคลในท้องถิ่นนั้น ๆ

โครงการเพชรในตม เป็นโครงการที่ให้โอกาสแก่นักเรียนที่เรียนดี ฐานะยากจน มีความประพฤติเรียบร้อย มีอุปนิสัยเหมาะสมในการเป็นครู มีภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้าน อปป. และมีอุดมการณ์ในการพัฒนาท้องถิ่นชนบท นักเรียนที่ผ่านการคัดเลือกจะได้เข้าศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ตามหลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ระยะเวลา 4 ปี พร้อมทั้งอบรมความรู้พิเศษที่จำเป็นต่อการพัฒนาท้องถิ่น เช่น ความรู้เกี่ยวกับการเกษตร การสหกรณ์ การสาธารณสุข การเป็นผู้นำชุมชน เป็นต้น

การคัดเลือกนิสิตมี 2 ขั้นตอน คือ

1. กระทรวงศึกษาธิการ และกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน (กอ.รมน.) ในแต่ละจังหวัดซึ่งมีหมู่บ้านอาสาพัฒนาและป้องกันตนเอง (หมู่บ้าน อปป.) จาก 52 จังหวัด คัดเลือกชั้นที่ 1
2. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ และ กอ.รมน.ภาค คัดเลือกชั้นที่ 2 ตามโควตาในแต่ละภาครวม 30 คน ดังนี้
 - กอ.รมน. ภาค 1 (ภาคกลาง) โควตา 5 คน
 - กอ.รมน. ภาค 2 (ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ) โควตา 9 คน
 - กอ.รมน. ภาค 3 (ภาคเหนือ) โควตา 8 คน
 - กอ.รมน. ภาค 4 (ภาคใต้) โควตา 8 คน

โครงการนี้เริ่มรับนิสิตโครงการเพชรในตมปีการศึกษา 2529 เป็นปีแรก ขณะนั้นนิสิตโครงการเพชรในตมรวม 5 รุ่น จำนวน 122 คน ดังนี้

รุ่นที่ 1 ปีการศึกษา 2529 จำนวน 29 คน

รุ่นที่ 2 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 26 คน

รุ่นที่ 3 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 22 คน

รุ่นที่ 4 ปีการศึกษา 2532 จำนวน 19 คน

รุ่นที่ 5 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 26 คน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษา

1. คุณภาพในด้านความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครู ที่ใช้ในการสอบคัดเลือกปีการศึกษา 2531 โดยจะศึกษาความสัมพันธ์ของคุณระหว่าง

1.1 คะแนนแนวความเป็นครูกับคะแนนฝึกสอน

1.2 คะแนนแนวความเป็นครูกับคะแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู

1.3 คะแนนแนวความเป็นครูกับแต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชั้นครู

2. เปรียบเทียบคุณภาพของนิสิตที่รับจากการสอบคัดเลือกรวมกับรับจากโครงการเพชรในตม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประมาณ 2 รุ่น คือ รุ่นที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2531 และปีการศึกษา 2534

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1. นิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531 จำนวน

54 คน

2. นิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย และจากโครงการเพชรในตม

ปีการศึกษา 2534 จำนวน 190 คน

ลักษณะของข้อมูล

1. ข้อมูลของนิสิตรุ่นปีการศึกษา 2531

1.1 ตัวแปรเกณฑ์ที่ใช้ในการศึกษาความตรงเชิงทำนายของแบบวัดมี 4 ตัวแปร

ได้แก่ คະแนนฝึกสอน คະแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี และแต่มีระดับ
คะแนนเฉลี่ยวิชาชั้นครู

1.2 ตัวแปรทำนายที่ใช้ในการศึกษาความตรงเชิงทำนายของแบบวัด คือ คະแนน
จากแบบวัดแนวความเป็นครูทั้งฉบับ และคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูแต่ละด้าน 5 ด้าน

2. ข้อมูลของนิสิตรุ่นปีการศึกษา 2534

2.1 คະแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครู

2.2 แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

2.3 แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบทดสอบวัดแนวความเป็นครู ประจำปีการศึกษา 2531 เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดย
คณะกรรมการสร้างแบบทดสอบสัมฤทธิ์ผล ที่ทบวงมหาวิทยาลัยแต่งตั้งขึ้น เพื่อทำหน้าที่สร้างข้อสอบ
คัดเลือก แบบทดสอบมีจำนวน 100 ข้อ แบ่งเป็นส่วนย่อย 5 ส่วน ผลของการวิเคราะห์แบบทดสอบ
โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,821 คน ปรากฏว่าแบบทดสอบมีคะแนนต่ำสุด 21 คะแนน คะแนน
สูงสุด 81 คะแนน คะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 51 ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น 0.76 ค่าความยาก
เฉลี่ย .51 อำนาจจำแนกรายข้อเฉลี่ย .20

2. แบบประเมินงานสอนในชั้นเรียน เป็นแบบประเมินที่คณะกรรมการดำเนินการวิจัย
โครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครู ได้พัฒนาจากแบบประเมินงานสอนในชั้นเรียน ซึ่ง
เป็นแบบประเมินกลางที่ทุกมหาวิทยาลัยได้ร่วมกันสร้างและนำไปใช้ประเมินผลการฝึกสอนของนิสิต
ฝึกสอนในปีการศึกษา 2534 แบบประเมินประกอบด้วยรายการประเมินพฤติกรรมใน 3 หมวด มี
รายการประเมินทั้งหมด 32 ข้อ

1) การเตรียมการสอน มี 7 ข้อ

2) พฤติกรรมการสอน ประกอบด้วยพฤติกรรมในการสอน 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำ
ขั้นสอน และขั้นสรุป มีรายการประเมินรวมกัน 21 ข้อ

3) การวัดและประเมินผล มี 4 ข้อ

การให้คะแนนกำหนดเป็น 3 ระดับ คือ

1 หมายถึง ยังใช้ไม่ได้

2 หมายถึง ใช้ได้

3 หมายถึง ดี

สำหรับผู้ประเมินได้ใช้สิทธิระดับปริญญาโทชั้นปีที่ 2 วิชาเอกการวัดผลการศึกษา จำนวน 5 คน ที่ผ่านการศึกษาในรายวิชาการวัดและประเมินผลครบตามหลักสูตรปริญญาโท รวมทั้งวิชาการวัดผลการปฏิบัติงานขั้นสูง (Advanced Performance Measurement)

การฝึกสอนของนิสิตชั้นปีที่ 4 ใช้เวลาในการฝึกสอน 10 สัปดาห์ การประเมินงานสอนในชั้นเรียนซึ่งได้กำหนดให้ทำการประเมิน 3 ครั้ง โดยกำหนดระยะเวลาในการประเมินดังนี้

ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 3-4

ครั้งที่ 2 สัปดาห์ที่ 5-6

ครั้งที่ 3 สัปดาห์ที่ 7-8

การประเมินครั้งที่ 1 กำหนดให้เป็นการเตรียมตัว หรือการทดลองสำหรับผู้ประเมินและผู้ถูกประเมิน จึงไม่นำเอาผลการประเมินครั้งนี้มาใช้ แต่จะใช้ผลการประเมินในครั้งที่ 2 และ 3 เป็นคะแนนฝึกสอน

3. แบบทดสอบรวบยอดวิชาชีพครู เป็นแบบวัดที่คณะกรรมการพัฒนาแบบทดสอบรวบยอดวิชาชีพครู โครงการวิจัยและนพัฒนาแบบวัดความเป็นครูพัฒนาขึ้น เนื้อหาของแบบทดสอบประกอบด้วยพื้นฐานความรู้ทางการศึกษาในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นสำหรับนิสิตสาขาศึกษาศาสตร์ทุกคน โดยแบ่งเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. พื้นฐานทางการศึกษา

1.1 ประวัติการศึกษาไทย

1.2 ปรัชญาการศึกษาทั่วไป

1.3 หลักการบริหารและกฎระเบียบทั่วไปที่ควรรู้

1.4 จรรยาบรรณวิชาชีพครู

1.5 สารสนเทศทางการศึกษา

2. จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว

2.1 จิตวิทยาการศึกษา

2.2 จิตวิทยาแนะแนว

- 2.3 สุขภาพจิต
- 2.4 บริการแนะแนว
- 3. การวัดและประเมินผล
 - 3.1 การวัดผล
 - 3.2 การประเมินผล
 - 3.3 สถิติ
- 4. หลักสูตรและการสอน
 - 4.1 องค์ประกอบของหลักสูตร
 - 4.2 เทคนิควิธีสอนทั่วไป
 - 4.3 การพัฒนาหลักสูตร
- 5. เทคโนโลยีทางการศึกษา
 - 5.1 หลักการใช้สื่อ
 - 5.2 หลักการสร้างสื่อ
 - 5.3 ชนิดของสื่อ

แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก แบบทดสอบสร้างขึ้น 2 ชุด จำนวน 74 และ 73 ข้อ นำแบบทดสอบไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2533 จากคณะศึกษาศาสตร์/ครุศาสตร์ 8 มหาวิทยาลัย จำนวน 88 และ 74 คน ตามลำดับ ผลการทดลองแบบทดสอบสรุปได้ดังนี้

	<u>แบบทดสอบชุดที่ 1</u>	<u>แบบทดสอบชุดที่ 2</u>
จำนวนข้อ	74	73
ค่าความยากเฉลี่ย	.48	.44
ค่าอำนาจจำแนกรายข้อเฉลี่ย	.27	.31
ค่าความเที่ยง	.80	.85
คะแนนเฉลี่ย	35.67	32.85
ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	9.87	10.75

คณะกรรมการพัฒนาแบบทดสอบได้คัดเลือกข้อสอบจากแบบทดสอบทั้งสองชุด ที่มีค่าความยาก อยู่ระหว่าง .20 ถึง .80 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 100 ข้อ โดยให้ ข้อสอบในหัวข้อพื้นฐานทางการศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว การวัดและประเมินผล หลักสูตรและการสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษา หัวข้อละ 20 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. คະแนนสอบคัดเลือกรายวิชา

คะแนนสอบคัดเลือกรายวิชา คัดลอกจากกองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย

2. คະแนนวัดแนวความเป็นครู

2.1 คະแนนวัดแนวความเป็นครูของนิสิตที่รับจากการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531 และ 2534 คัดลอกจากกองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย สำหรับนิสิต รุ่นปีการศึกษา 2531 นั้น นอกจากจะคัดลอกคะแนนรวมแล้วยังคัดลอกคะแนนจากแบบทดสอบย่อย ซึ่งคำนวณโดยสถาบันบริการคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 คະแนนวัดแนวความเป็นครูของนิสิตโครงการเพชรในตมรุ่น 2534 ได้นำ แบบทดสอบวัดแนวความเป็นครูฉบับเดียวกับที่ใช้คัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยรุ่นปีการศึกษา 2534 โดยสอบเมื่อเปิดภาคการศึกษาแรกแล้วประมาณ 1 สัปดาห์

3. คະแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบรวบยอดวิชาชั้นครูไปทดสอบกับนิสิตศึกษาศาสตร์ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2534 ที่อยู่ในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 47 คน 1 สัปดาห์ ก่อนออกฝึกสอนในภาคปลาย ปีการศึกษา 2534

4. คະแนนฝึกสอน

คะแนนฝึกสอนได้มาจากการสังเกตการสอนโดยใช้แบบประเมินงานสอนในชั้นเรียน ที่คณะกรรมการดำเนินการวิจัย โครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครูได้สร้างขึ้น นิสิต แต่ละคนจะได้รับการประเมิน 3 ครั้ง และใช้ผลการประเมินครั้งที่ 2 และ 3 เป็นคะแนนฝึกสอน

5. แต้มระดับคะแนนเฉลี่ย

แต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชั้นครู และแต้มระดับคะแนน

เฉลี่ยปี 1 คัดลอกจากกองบริการการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ส่วน
 แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย
 คัดลอกจากกองบริการการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนปลาย ของนิสิตเพชรในตม คัดลอกจากฝ่ายเลขานุการโครงการเพชรในตม คณะศึกษาศาสตร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS-X (Statistical Package for the Social Science - X) ที่ทบวงมหาวิทยาลัย โดยมีขั้นตอนในการวิเคราะห์ดังนี้ คือ

1. คำนวณค่ามัธยฐานเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแนวความเป็นครู
 คะแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู คะแนนฝึกสอน และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ย
2. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายใน (Intercorrelation Matrix) ระหว่าง
 คะแนนแนวความเป็นครู คะแนนฝึกสอน คะแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู แต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี
 และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชั้นครู
3. คำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อันดับหุคูณ ระหว่างคะแนนสอบเข้าเป็นรายวิชา กับแต้ม
 ระดับคะแนนเฉลี่ย โดยใช้วิธีวิเคราะห์แบบ enter และ stepwise
4. เปรียบเทียบค่ามัธยฐานเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยปี 1
 คะแนนแนวความเป็นครู และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนิสิตที่รับจากการ
 สอบคัดเลือกรวมกับจากโครงการเพชรในตม โดยใช้ค่าสถิติทดสอบที (t-test)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

YT	=	คะแนนฝึกสอน
YG	=	แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี
YGT	=	แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชั้นครู
YC	=	คะแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู
ATT	=	คะแนนแนวความเป็นครูทั้งฉบับ
AT ₁	=	คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 1
AT ₂	=	คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 2
AT ₃	=	คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 3
AT ₄	=	คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 4
AT ₅	=	คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 5
XH	=	แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
XF	=	แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

นิสิตรุ่นปี 2531

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาของนิสิตรุ่น 2531

ตัวแปร	จำนวน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	(N)			
คะแนนฝึกสอน	30	96	55.733	6.192
แต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี	54	4.00	2.674	0.325
แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพรู	54	4.00	3.067	0.371
คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพรู	47	100	64.191	6.060
คะแนนแนวความเป็นครูทั้งฉบับ	54	100	61.907	5.793
คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 1	54	30	19.833	3.490
คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 2	54	20	12.907	2.413
คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 3	54	20	11.333	2.154
คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 4	54	10	4.796	1.583
คะแนนแนวความเป็นครูส่วนที่ 5	54	20	12.093	1.876

จากตาราง 1 คะแนนฝึกสอนมีค่าเฉลี่ยประมาณ 57 % ของคะแนนเต็ม ซึ่งหากเทียบกลับไปที่ระดับมาตรฐานวัดเดิมของแบบสังเกต สามารถสรุปได้ว่า โดยเฉลี่ยแล้วนิสิตฝึกสอนอยู่ในระดับ 1.74 คืออยู่ในระดับใช้ได้ ส่วนแต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปีมีค่าเฉลี่ย 2.67 ซึ่งต่ำกว่าแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพรูอย่างชัดเจน (แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพรู = 3.07) ส่วนคะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพรูมีค่าเฉลี่ย 64 %

คะแนนวัดแนวความเป็นครูรวมทั้งฉบับและส่วนย่อยทั้ง 5 ส่วน ที่วัดเมื่อก่อนที่นิสิตจะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยนั้น คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 60 % ยกเว้นแบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 4 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเป็น 48 %

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ศึกษาของนิสิตรุ่น 2534 จำแนกตามกลุ่มนิสิต

กลุ่มนิสิต				แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ย			
	จำนวน แนวความเป็นครู			ม.ปลาย		ปี 1	
	(N)	X	SD	X	SD	X	SD
นิสิตสอบคัดเลือกรวม	162	58.753	8.205	2.116	0.511	2.390	0.043
นิสิตโครงการเพชรในตม	28	57.607	5.101	2.838	0.422	2.804	0.283

จากตาราง 2 นิสิตสอบคัดเลือกมีจำนวนมากกว่านิสิตโครงการเพชรในตมประมาณ 5 เท่า นิสิตทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของคะแนนวัดแนวความเป็นครูใกล้เคียงกัน แต่แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยปี 1 ของนิสิตโครงการเพชรในตมค่อนข้างสูงกว่า นิสิตสอบคัดเลือกรวม

ตอนที่ 2 ความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครู

การศึกษาความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครู ได้พิจารณาตัวแปรเกณฑ์ 3 ตัวแปร คือ คะแนนฝึกสอน คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู และแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ย

เนื่องจากข้อจำกัดของการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 ประการ คือ ประการแรกการสังเกตการสอนซึ่งจะใช้เป็นคะแนนฝึกสอน ทำให้การเก็บข้อมูลด้านการฝึกสอนมีจำนวนตัวอย่างเพียง 30 คน และประการที่สองปัญหาการทำนายผลการเรียนซึ่งต้องใช้ระยะเวลาประมาณ 4 ปี ทำให้ข้อมูลจากการสอบคัดเลือกซึ่งเก็บเมื่อ 4 ปีที่แล้ว และข้อมูลเกี่ยวกับผลการเรียนซึ่งเก็บสะสม 4 ปี กับข้อมูลที่เก็บในปลายปีที่ 4 ข้อมูลเหล่านี้ตกหล่นไปบ้างทำให้จำนวนตัวอย่างแตกต่างกันไป แต่เพื่อให้สามารถใช้ข้อมูลที่มีอยู่ให้ได้ประโยชน์มากที่สุด ตาราง 3 จึงเสนอข้อมูลทั้งหมดเท่าที่เป็นไปได้ ในการคำนวณค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ โดยแสดงจำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้น ๆ ไว้ในวงเล็บใต้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ตาราง 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนวัดแนวความเป็นครู คะแนนฝึกสอน
คะแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู และแต่ละระดับคะแนนเฉลี่ย (4 ปี และวิชาชั้นครู)

	AT ₁	AT ₂	AT ₃	AT ₄	AT ₅	ATT	YT	YC	YG	YGT
AT ₁	1.00	.21 (54)	-.06 (54)	-.03 (54)	-.12 (54)	.63** (54)	.18 (30)	.24* (47)	-.14 (54)	.06 (54)
AT ₂		1.00	.11 (54)	.23* (54)	-.29* (54)	.56** (54)	-.07 (30)	.13 (47)	.09 (54)	.18 (54)
AT ₃			1.00	.24* (54)	.24* (54)	.54** (54)	-.17 (30)	.29* (47)	.09 (54)	.15 (54)
AT ₄				1.00	-.10 (54)	.40** (54)	.39* (30)	.09 (47)	.33** (54)	.15 (54)
AT ₅					1.00	.19 (54)	.05 (30)	.42** (47)	.15 (54)	.26* (54)
ATT						1.00	.18 (30)	.47** (47)	.13 (54)	.71** (54)
YT							1.00	.18 (30)	.08 (30)	.01 (30)
YC								1.00	.18 (30)	.40** (47)
YG									1.00	.71** (54)
YGT										1.00

** p < .01

* p < .05

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือจำนวนคนที่ใช้ในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์นั้น ๆ

จากตาราง 3 เมื่อพิจารณาคะแนนวัดแนวความเป็นครูรวม มีความสัมพันธ์กับคะแนนวัดแนวความเป็นครูส่วนย่อยทุกส่วน ที่ระดับนัยสำคัญ .01 ยกเว้นส่วนที่ 5 และแบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 2 และ 3 สัมพันธ์กับส่วนที่ 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในส่วนของคะแนนฝึกสอนนั้นปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กับแบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู มีความสัมพันธ์กับคะแนนวัดแนวความเป็นครูรวม และคะแนนวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับคะแนนวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี มีความสัมพันธ์กับคะแนนวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แต่มีระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพครู มีความสัมพันธ์กับคะแนนวัดแนวความเป็นครูรวม คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู และแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์กับคะแนนวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในการศึกษาความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครูนั้น เนื่องจากคะแนนจากแบบวัดแนวความเป็นครูทั้งฉบับ ได้จากการรวมคะแนนจากแบบวัดความเป็นครูในส่วนย่อยทั้ง 5 ส่วน ดังนั้น ในการศึกษาสหสัมพันธ์หาคู่ระหว่างตัวแปรทำนายกับตัวแปรเกณฑ์ จึงใช้ตัวทำนายเป็นแบบวัดแนวความเป็นครูในส่วนย่อยทั้ง 5 ส่วน ไม่ใช่คะแนนรวม (เพราะคะแนนรวมไม่เป็นอิสระจากคะแนนในส่วนย่อย) โดยมีตัวแปรเกณฑ์ คือ คะแนนฝึกสอน คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู และแต่มีระดับคะแนนเฉลี่ย

จากตาราง 5 แบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 4 เป็นตัวแปรเดียวที่สามารถทำนายคะแนนฝึกสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอำนาจในการทำนาย 15.46 % แต่เมื่อกำหนดให้ตัวแปรทั้ง 5 ทำนายคะแนนฝึกสอน ซึ่งวิเคราะห์โดยเทคนิค enter จะปรากฏผลดังตาราง 6

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคะแนนวัดแนวความเป็นครูในการทำนายคะแนนฝึกสอน โดยใช้เทคนิค enter

ตัวแปร	β	t	prob. of t
AT ₄	.5747	3.145	.004
AT ₅	.2427	1.323	.198
AT ₁	.2007	1.097	.283
AT ₂	-.2212	-1.185	.248
AT ₃	-.4563	-2.417	.024

$F = 2.784$, prob. of $F = .040$

$R^2 = .3671$

อำนาจในการทำนาย = 36.71 %

จากตาราง 6 เมื่อใช้เทคนิค enter ปรากฏว่า แบบวัดแนวความเป็นครูทำนายคะแนนฝึกสอนตามลำดับดังนี้ แบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 4, 5, 1, 2 และ 3 โดยที่ส่วนที่ 2 และ 3 นั้นมีค่า Beta weight เป็นลบ และทั้ง 5 ส่วนมีอำนาจในการทำนาย 36.71 %

จากตาราง 8 แบบวัดแววความเป็นครูส่วนที่ 5 และส่วนที่ 1 สามารถทำนายคะแนนสอบ
 รวบรวมยอวิชาขึ้นครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีอำนาจในการทำนาย 25.67 %
 แต่เมื่อกำหนดให้ตัวแปรทั้ง 5 ทำนายคะแนนสอบรวบรวมยอวิชาขึ้นครู ซึ่งวิเคราะห์โดยเทคนิค enter
 จะปรากฏผลดังตาราง 9

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคะแนนวัดแววความเป็นครูในการทำนายคะแนน
 สอบรวบรวมยอวิชาขึ้นครู โดยใช้เทคนิค enter

ตัวแปร	B	t	prob. of t
AT ₅	.4758	3.381	.002
AT ₁	.2574	1.971	.056
AT ₄	.0806	.062	.550
AT ₃	.1478	1.071	.291
AT ₂	.1953	1.410	.166

$F = 4.1489$, prob. of $F = .004$

$R^2 = .3360$

อำนาจในการทำนาย = 33.60 %

จากตาราง 9 เมื่อใช้เทคนิค enter ปรากฏว่า แบบวัดแววความเป็นครูทำนายคะแนน
 สอบรวบรวมยอวิชาขึ้นครูตามลำดับดังนี้ แบบวัดแววความเป็นครูส่วนที่ 5, 1, 4, 3 และ 2 และ
 ทั้ง 5 ส่วนมีอำนาจในการทำนาย 33.60 %

2.3 แต่้มระดับคยแนนเจลล่ย

2.3.1 แต่้มระดับคยแนนเจลล่ย 4 ปี

ตาราง 10 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคยแนนวัดแววความเป็นครู กับแต่้มระดับคยแนนเจลล่ย 4 ปี (N = 54 คน)

ตัวแปร	AT ₁	AT ₂	AT ₃	AT ₄	AT ₅	YG
AT ₁	1.000	.209	-.058	-.034	-.119	-.144
AT ₂		1.000	.115	.227*	-.294*	.089
AT ₃			1.000	.236*	.240*	.087
AT ₄				1.000	-.102	.331**
AT ₅					1.000	.149
YG						1.000

** p < .01, * p < .05

จากตาราง 10 คยแนนวัดแววความเป็นครูส่วนที่ 4 เนียงส่วนเดียวที่สัมพันธ์กับแต่้มระดับคยแนนเจลล่ย 4 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคยแนนวัดแววความเป็นครูในการทำนายแต่้มระดับคยแนนเจลล่ย 4 ปี โดยใช้เทคนิค stepwise

ตัวแปร	F	R ²
AT ₄	.3306	.1093

F = 6.3813, prob. of F = .015

อำนาจในการทำนาย = 10.93 %

จากตาราง 11 แบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 4 เป็นตัวแปรเดียวที่สามารถทำนายแถมระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีอำนาจในการทำนาย 10.93 % แต่เมื่อกำหนดให้ตัวแปรทั้ง 5 ทำนายแถมระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี ซึ่งวิเคราะห์โดยเทคนิค enter จะปรากฏผลดังตาราง 12

ตาราง 12 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคะแนนวัดแนวความเป็นครูในการทำนายแถมระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี โดยใช้เทคนิค enter

ตัวแปร	B	t	prob. of t
AT ₄	.3381	2.420	.019
AT ₁	-.1339	-.987	.329
AT ₅	.2160	1.491	.143
AT ₃	-.0651	-.456	.650
AT ₂	.1113	.765	.448

$F = 1.9320$, prob. of $F = .106$

$R^2 = .1675$

อำนาจในการทำนาย = 16.75 %

จากตาราง 12 เมื่อใช้เทคนิค enter ปรากฏว่า แบบวัดแนวความเป็นครูทำนายแถมระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปีตามลำดับดังนี้ แบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 4, 1, 5, 3 และ 2 โดยส่วนที่ 1 และ 3 มีค่า Beta weight เป็นลบ และทั้ง 5 ส่วนมีอำนาจในการทำนาย 16.75 %

2.3.2 แต่้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพร

ตาราง 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนวัดแนวความเป็นครู กับแต่้มระดับคะแนน
เฉลี่ยวิชาชีพร (N = 54 คน)

ตัวแปร	AT ₁	AT ₂	AT ₃	AT ₄	AT ₅	YGT
AT ₁	1.000	.209	-.058	-.034	-.119	.060
AT ₂		1.000	.115	.227*	-.294*	.184
AT ₃			1.000	.236*	.240*	.153
AT ₄				1.000	-.102	.147
AT ₅					1.000	.255*
YGT						1.000

* p < .05

จากตาราง 13 คะแนนวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 5 เพียงส่วนเดียวที่สัมพันธ์กับแต่้มระดับ
คะแนนเฉลี่ยวิชาชีพร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคะแนนวัดแนวความเป็นครูในการทำนายแต่้มระดับ
คะแนนเฉลี่ยวิชาชีพร โดยใช้เทคนิค stepwise

ตัวแปร	p	R ²
-	-	-

จากตาราง 14 ไม่มีตัวแปรใดสามารถทำนายแต่้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพรได้อย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติ เมื่อกำหนดให้ตัวแปรทั้ง 5 ทำนายแต่้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี ซึ่งวิเคราะห์
โดยเทคนิค enter จะปรากฏผลดังตาราง 15

ตาราง 15 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของคะแนนวัดแนวความเป็นครูในการทำนายแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีวะครู โดยใช้เทคนิค enter

ตัวแปร	β	t	prob. of t
AT ₅	.3417	2.342	.023
AT ₄	.1242	.882	.382
AT ₁	.0550	.402	.689
AT ₃	.0168	.117	.907
AT ₂	.2424	1.654	.105

$F = 1.7713$, prob. of $F = .137$

$R^2 = .1558$

อำนาจในการทำนาย = 15.58 %

จากตาราง 15 เมื่อใช้เทคนิค enter ปรากฏว่า แบบวัดแนวความเป็นครูทำนายแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีวะครูตามลำดับดังนี้ แบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 5, 4, 1, 3 และ 2 และทั้ง 5 ส่วนมีอำนาจในการทำนาย 15.58 %

ตอนที่ 3 คุณภาพของนิสิตที่รับจากการสอบคัดเลือกรวมกับโครงการเพชรในตม รุ่นปีการศึกษา 2534

ตาราง 16 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนวัดแนวความเป็นครู แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1 ของนิสิตที่รับจากการสอบคัดเลือกรวม (N = 162 คน)

	ตัวแปร	ATT	XH	XF
แนวครู	ATT	1.000	-.050	.294**
GPA.ม.ปลาย	XH		1.000	.201**
GPA.ปี 1	XF			1.000

** p < .01

จากตาราง 16 ข้อมูลของนิสิตที่รับจากการสอบคัดเลือกรวมนั้น แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1 มีความสัมพันธ์กับคะแนนวัดแนวความเป็นครูและแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในระหว่างคะแนนวัดแนวความเป็นครู แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1 ของนิสิตโครงการเพชรในตม (N = 28 คน)

	ตัวแปร	ATT	XH	XF
แนวครู	ATT	1.000	.459**	.573**
GPA.ม.ปลาย	XH		1.000	.651**
GPA.ปี 1	XF			1.000

** p < .01

จากตาราง 17 ข้อมูลของนิตិโครงการเพชรในตม นั้น ตัวแปรทั้ง 3 คือ คชณวัตแวว ความเป็นครู แต่มระดับคชณเจลลยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต่มระดับคชณเจลลยชั้นปีที่ 1 ต่างมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 18 เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคชณวัตแววความเป็นครู แต่มระดับ คชณเจลลยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต่มระดับคชณเจลลยชั้นปีที่ 1 ของนิติตที่รับจากการ สอศคตเลือกรวม กับนิตติโครงการเพชรในตม

ตัวแปร กลุ่มนิสิต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t
<u>แนวความเป็นครู</u>				
- คัดเลือกรวม	162	57.85	8.21	0.99
- เพชรในตม	28	57.61	5.10	
<u>แต่มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย</u>				
- คัดเลือกรวม	162	2.12	0.61	7.07**
- เพชรในตม	28	2.68	0.42	
<u>แต่มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1</u>				
- คัดเลือกรวม	162	2.39	0.43	5.22**
- เพชรในตม	28	2.81	0.28	

** p < .01

จากตาราง 18 คชณเจลลยวัตแววความเป็นครูของนิติตทั้ง 2 กลุ่ม ไม่แตกต่างกัน แต่ แต่มระดับคชณเจลลยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต่มระดับคชณเจลลยชั้นปีที่ 1 ของนิติตทั้ง 2 กลุ่ม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มนิตติโครงการเพชรในตมมีแต่มระดับ คชณเจลลยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและชั้นปีที่ 1 สูงกว่ากลุ่มสอศคตเลือกรวม

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครู โดยมีตัวแปรเกณฑ์ 3 ตัวแปร คือ คะแนนฝึกสอนที่ได้จากการสังเกตการสอนนิสิตฝึกสอน คะแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู ซึ่งได้จากแบบทดสอบวัดพื้นฐานความรู้ทางการศึกษาที่จำเป็นสำหรับบุคคลที่จะไปเป็นครูสอนในโรงเรียน ประถมและมัธยมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งใช้แต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชั้นครู นอกจากนี้ยังศึกษาคุณภาพของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ที่สอบคัดเลือกจรรวมจากทบวงมหาวิทยาลัย และมหาวิทยาลัยรับเองโดยระบบโควตา ซึ่งในกรณีของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรนั้น คือโครงการเพชรในตม ซึ่งทำการคัดเลือกนักเรียนในท้องถิ่นห่างไกลผู้มีผลการเรียนดี และอยากเป็นครูในท้องถิ่นของตน การเปรียบเทียบคุณภาพของนิสิตนี้จะพิจารณาคุณลักษณะ 3 ประการ คือ คะแนนวัดแนวความเป็นครู แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยชั้นปีที่ 1

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2 รุ่น คือ รุ่นที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2531 และปีการศึกษา 2534 สำหรับรุ่นปีการศึกษา 2531 นั้น จะติดตามผลการศึกษาคจนครบ 4 ปีการศึกษา ส่วนรุ่นปีการศึกษา 2534 จะติดตามผลการศึกษาเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2531 จำนวน 54 คน นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2534 จำนวน 162 คน และนิสิตโครงการเพชรในตมรุ่นปีการศึกษา 2534 จำนวน 28 คน

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความตรงเชิงทำนายของแบบวัดแนวความเป็นครู

1.1 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความเป็นครูกับตัวแปรเกณฑ์ 3

ปรากฏว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความเป็นครูกับคะแนนสอบรวบยอดวิชาชั้นครู มีค่าเท่ากับ .47 และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความเป็นครูกับแต้มระดับคะแนน

เฉลี่ยวิชาชีพรู มีค่าเท่ากับ .71 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า แบบวัดแววจ
ความเป็นครูมีความแปรปรวนร่วมกับแบบทดสอบรวบยอดวิชาชีพรูและแต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชา
ชีพรู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแววจความเป็นครูกับคะแนน
ฝึกสอน และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแววจความเป็นครูรวมกับส่วนย่อย และความสัมพันธ์ระหว่าง
แบบวัดแววจความเป็นครูในส่วนย่อยด้วยกันเองนั้น พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัด
แววจความเป็นครูรวมกับส่วนย่อยแต่ละส่วนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นส่วนที่ 5 ซึ่งไม่มี
นัยสำคัญทางสถิติ ส่วนค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบทดสอบย่อยแต่ละส่วนนั้น ค่าสหสัมพันธ์
ระหว่างส่วนที่ 2 กับส่วนที่ 4 และระหว่างส่วนที่ 3 กับส่วนที่ 4 และ 5 มีสหสัมพันธ์ทางบวก
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนที่ 2 กับส่วนที่ 5 มีสหสัมพันธ์ทางลบอย่างมีนัยสำคัญทาง
สถิติที่ระดับ .05

1.2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ทุกคู่ระหว่างแบบวัดแววจความเป็นครูส่วนย่อยทั้ง 5
ส่วน กับตัวแปรเกณฑ์ทั้ง 3 ปรากฏว่า แบบวัดแววจความเป็นครูแต่ละส่วนที่ทำนายตัวแปรเกณฑ์
สามารถสรุปได้ดังตาราง 19 และ 20

ตาราง 19 แบบวัดแววจความเป็นครูแต่ละส่วนที่ทำนายคะแนนฝึกสอน คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพรู
และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ใช้เทคนิค stepwise)

ตัวแปรเกณฑ์	ค่า R^2 ของตัวแปรทำนาย					R^2
	AT_1	AT_2	AT_3	AT_4	AT_5	
คะแนนฝึกสอน	—	—	—	.3932	—	.1546
คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพรู	.2871(2)	—	—	—	.4484(1)	.2567
แต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี	—	—	—	.3306	—	.1093
แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพรู	—	—	—	—	—	—

(ตัวเลขในวงเล็บคือ step ที่ของการทำนาย ในกรณีที่มตัวแปรทำนายมากกว่า 1 ตัว)

ตาราง 20 แบบวัดแนวความเป็นครูแต่ละส่วนที่ทำนายคะแนนฝึกสอน คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู และแต้มระดับคะแนนเฉลี่ย ตามลำดับทุกตัวแปร (ใช้เทคนิค enter)

ตัวแปรเกณฑ์	ตัวแปรทำนาย										R ²
	AT ₁		AT ₂		AT ₃		AT ₄		AT ₅		
	อันดับ ที่	β	อันดับ ที่	β	อันดับ ที่	β	อันดับ ที่	β	อันดับ ที่	β	
คะแนนฝึกสอน	3	.2007	4	-.2212	5	-.4563	1	.5747	2	.2427	.3671
คะแนนสอบรวบยอดวิชาชีพครู	2	.2574	5	.1953	4	.1478	3	.0806	1	.4758	.3360
แต้มระดับคะแนนเฉลี่ย 4 ปี	2	-.1339	5	.1113	4	-.0651	1	.3381	3	.2160	.1675
แต้มระดับคะแนนเฉลี่ยวิชาชีพครู	3	.0550	5	.2414	4	.0168	2	.1242	1	.3417	.1558

จากตาราง 19 และ 20 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ควรพิจารณาแบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 2 และ 3 ว่ามีลักษณะอย่างไร จากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแบบวัดแนวความเป็นครูในแต่ละส่วน ปรากฏว่า แบบวัดแนวความเป็นครูส่วนที่ 2 และ 3 มีความสัมพันธ์กับส่วนที่ 4 และ 5 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยสหสัมพันธ์ระหว่างส่วนที่ 2 กับส่วนที่ 5 เป็นลบ ดังนั้นควรจะได้พิจารณาในประเด็นต่าง ๆ เช่น ประเด็นแรกแบบทดสอบในส่วนที่ 2 และ 3 นั้นอาจจะวัดคล้ายคลึงกับส่วนที่ 4 และ 5 ซึ่งในลักษณะของการพิจารณาความตรงเชิงทำนายแล้ว หากตัวแปรทำนายแต่ละตัวมีสหสัมพันธ์กันเองควรตัดตัวแปรทำนายที่สัมพันธ์กันเองนั้นออกตัวหนึ่ง ประเด็นที่สองคุณลักษณะที่ต้องการวัดอาจจะถูกต้องเหมาะสมตามหลักวิชา แต่ตัวข้อสอบอาจจะไม่ได้วัดคุณลักษณะตามที่ต้องการวัด คือขาดความตรง (Validity) ซึ่งอาจจะเป็นไปได้ว่าผู้สร้างข้อสอบไม่ได้ศึกษาคุณลักษณะนั้นอย่างถี่ถ้วนถี่เสียก่อน นอกจากนี้ ประเด็นอื่น ๆ เช่น คุณลักษณะที่กำหนดนั้นอาจจะยังไม่ถูกต้อง

ไม่เหมาะสม จึงคณะกรรมการสร้างอโศกควรจะได้ระดมความคิดจากนักวัดผลการศึกษา เพื่อเสนอแนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ ให้กว้างขวางขึ้น เพื่อวางแผนคุณลักษณะที่ต้องการวัดต่อไป

2. คุณภาพของนิสิตที่รับจากการสอบรวมของทบวงมหาวิทยาลัย และโควตาของมหาวิทยาลัยเอง

จากการวิจัยพบว่า คุณลักษณะแนวความเป็นครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และผลการเรียนในชั้นปีที่ 1 ของนิสิตโควตาลูกกว่า นิสิตที่รับจากการสอบรวมของทบวงมหาวิทยาลัย ทำให้ค่อนข้างจะมั่นใจว่า สำหรับนิสิตในสาขาศึกษาศาสตร์นั้น หากได้ทำการคัดเลือกโดยมีจุดมุ่งหมายพิเศษ เช่น บุคคลผู้มีความมุ่งมั่นสูง ต้องการที่จะเป็นครูในท้องถิ่นของตนแล้วมักจะได้นิสิตผู้มีความตั้งใจดีกว่า สติปัญญาดีกว่า และมีความถนัดที่จะเป็นครูเท่าเทียมกับนิสิตที่รับจากการสอบรวม ทั้งนี้ นิสิตที่รับจากการสอบรวมนั้นโดยส่วนใหญ่เป็นบุคคลที่ไม่ตั้งใจจะเป็นครู เพียงแต่ต้องการให้สอบเข้าเรียนได้สักคณะหนึ่ง จึงเลือกศึกษาศาสตร์ไว้เป็นอันดับสุดท้าย มิได้มีความรักในอาชีพครูนัก จากข้อมูลนี้จึงเห็นสมควรที่จะรับนิสิตโควตาเพิ่มมากขึ้น เพื่อจะได้ นิสิตผู้ตั้งใจดี และมีความรักในอาชีพครูเพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. แบบวัดแนวความเป็นครูมีความตรงเชิงทำนายอยู่ในระดับหนึ่งที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยอาจจะเปลี่ยนโครงสร้างของแบบวัด หรือเปลี่ยนแนวการสร้างข้อกระทงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น โดยแต่งตั้งคณะกรรมการที่เป็นนักวัดผลการศึกษาและสามารถสร้างข้อกระทงที่วัด "แนว" ได้จริง ๆ

2. ควรเพิ่มการรับนิสิตโควตาให้มากขึ้น และในขณะเดียวกันขั้นตอนการคัดเลือกในระบบโควตาควรกำหนดแนวทางให้ชัดเจน

บรรณานุกรม

- ชาตรี นาคะกุล. การวิเคราะห์ตัวประกอบแนวความเป็นครูตามการรับรู้ของนักการศึกษาชั้นนำและครุฑิเตน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- บุญเกิด รุ่งเรือง. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูและคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530
- มหาวิทยาลัย, ทบวง. โครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครู. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2533. อัดสำเนา.
- _____. รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการโครงการวิจัยและพัฒนาแบบวัดแนวความเป็นครู พ.ศ. 2528 - 2533. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, อัดสำเนา.
- _____. รายงานการประชุมสัมมนาเรื่อง สภาพปัจจุบันและแนวโน้มของการวัดคุณลักษณะที่เหมาะสมในการเป็นครู : ทิศนคติและแนวของความเป็นครู. กรุงเทพฯ : ทบวงมหาวิทยาลัย, 2527.
- _____. รายงานผลวิเคราะห์แบบประเมินการสอนในชั้นเรียนและแบบประเมินบุคลิกภาพและการปฏิบัติงานโดยทั่วไป. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- _____. รายงานผลแบบประเมินผลการฝึกสอนประจำปีการศึกษา 2532. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัย, 2528. อัดสำเนา.
- ศักดิ์ดา บุญไวยโรจน์. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนแนวของความเป็นครูกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของบัณฑิตคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2532. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.
- สมหวัง นิธิยานันต์และคณะ. รายงานการวิจัยเรื่อง สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ปีการศึกษา 2527). กรุงเทพฯ : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัยและคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

- สมหวัง นิธิยานวพันธ์และคณะ. รายงานการวิจัยเรื่อง สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างคะแนนสอบคัดเลือก
เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รุ่นปีการศึกษา 2528.
กรุงเทพฯ : กองวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัยและคณะกรรมการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2531.
- สุวิมล เล็กสุขศรี. ตัวแปรที่สัมพันธ์กับแนวความเป็นครูของนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2529. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2531.
- เสถียร มุขดี. การเปรียบเทียบแนวความเป็นครูของนิสิตนักศึกษา คณะครุศาสตร์และศึกษาศาสตร์
ในมหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2531.